

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-15

ADMINISTRACJA — 5.19-00

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Bezrobocie a program gospodarczy

Doniesiono urzędowo, że liczba bezrobotnych w Polsce wynosiła na 1 stycznia około 400 tysięcy, że w ciągu ostatnich dwóch tygodni r. ub. przybyło około 45 tys. nowych bezrobotnych.

Inna wiadomość urzędowa głosi, że w lutym ma się odbyć konferencja przedstawicieli samorządu gospodarczego. „Celem tej narady będzie przedyskutowanie, w obecności Rządu, konkretnych projektów na rok 1936 w dążeniu do podjęcia prac gospodarczych o zbiorowym programem działania”.

Niewiele można zrozumieć z tego języka urzędowego. Ale też niewarto zagłębiać się w tajniki mowy urzędowej. Klasy pracujące, jak wiadomo, nie mają dotąd samorządu gospodarczego. I jeżeli Rząd oczekuje od „sfer gospodarczych” wskazówek co do „programowego działania”, to lepiej — nie zwoływać narady. Zgóry można powiedzieć, że owe „konkretny projekty” dostarczą pracy pewnej liczbie bezrobotnych na pewien okres czasu i że za rok statystyka urzędowa wykaże znowu 400 tysięcy, a może i więcej, bezrobotnych.

Bo o prawdziwej, skutecznej, walce z bezrobociem, niema u nas mowy. Poprzednie rządy wo góle machnęły ręką na sprawę bezrobocia, obecny Rząd we wszystkich dotychczasowych oświadczeniach publicznych najmniej uwagi poświęcał sprawie bezrobocia.

I niema w tem nic dziwnego. By walczyć z bezrobociem, trzeba mieć program gospodarczy, a nie zastąpić takiego programu — dążenie do równowagi budżetowej.

Trzeba nie tylko mieć program, ale program odważny, zrywający z dotychczasowymi metodami gospodarczymi, trzeba eksperymentować. Ale eksperymentu, jak wiadomo, Rząd uroczyście się wyrzekł. Nie można więc i nie należy się spodziewać, by polityka obecnego Rządu doprowadziła do — już nie rozwiązania, lecz chociażby — poważniejszego złagodzenia bezrobocia.

Jakie zaś znaczenie bezrobocie ma dla Polski, oświeśla prof. Stanisław Grabski w znamienym artykule - wywiadzie „Polonii”.

Prof. Grabski stwierdza, że w Polsce przybywa co roku 400 do 500 tys. ludzi. Licząc nawet — jak to czyni prof. Grabski — że tylko połowa ludności żyje z własnej pracy, co roku przyrasta 200 — 250 tys. młodych ludzi, poszukujących pracy. „A mamy już koło miliona bezrobotnych. A więc, żeby usunąć całkowicie u nas bezrobocie w ciągu 10 lat, trzeba co roku stwarzać nowe zarobki dla co najmniej 300 tys. ludzi. To jest najważniejsze ze wszystkich za-

dań społeczno - gospodarczych, jakie ma dziś do rozwiązania nasz naród i nasze Państwo” — oświadcza prof. Grabski.

Ale jak spełnić to zadanie? I prof. Grabski nie waha się odpowiedzieć: należy zastosować gospodarkę planową, należy sięgnąć po „nową ekonomję”.

„I bez gruntownej zmiany całości naszego ustroju społeczno - ekonomicznego zagadnienia bezrobocia w obecnych stosunkach międzynarodowych nie rozwiążemy” — stwierdza prof. Grabski.

A jeżeli nie rozwiążemy tego zagadnienia bezrobocia, to — powiada prof. Grabski — „co roku rosnać będzie ilość bezrobotnych o dalszych 200 tys. i za lat 5 będzie ich u nas 2 miliony. A wtedy nie uchroni Polski od katastrofy nawet najbardziej ustabilizowany kurs złotego”!

Prof. Grabski zaleca program wielkich robót inwestycyjnych; wobec braku kapitałów obroto-

wych doradza oderwanie waluty i kredytu od złota; chce poprzez inwestycje powiększyć do poziomu europejskiego kapitały rzeczowe, a przez nie podnieść siłę nabywczą ludności.

Nie na wszystkie wywody prof. Grabskiego piszemy się; nie przemawia nam do przekonania zwłaszcza jego pesymizm w ocenie stosunków międzynarodowych i zapowiedź, że obecny okres walk gospodarczych potrwa co najmniej kilkadziesiąt lat.

Nie o to wszakże chodzi. Rzecz istotną jest fakt, że wśród ekonomistów burżuazyjnych coraz więcej znajdujemy osób, buntujących się przeciw dzisiejszemu stanowi rzeczy i zrywających z „urzędową” ekonomją kapitalistyczną. Prof. Grabski nie wrócił bynajmniej do Socjalizmu od którego odszedł przed wielu laty. Ale myśląc samodzielnie i trafnie obserwując rzeczywistość dzisiejszą, dochodzi — bo dojść musi — w

wielu punktach do tych samych wniosków, jakie Socjalizm głosi od lat.

Prędzej czy później wszyscy, czy będą chcieli, czy nie, staną na platformie socjalistycznej i przyjmą socjalistyczny program gospodarki planowej.

Idzie jednak o to, by nie okupić zbyt drogo i ofiarami zbyt bolesnymi tych reform, które przyjdzie muszą, a które dzisiaj dałyby się urzeczywistnić bez wstrząsów i katastrof.

Rząd traktuje sprawę bezrobocia, jako coś, co samo po pewnym czasie zniknie, w wyniku oczekiwanego ożywienia gospodarczego. Jest to stanowisko mylne i wysoce niebezpieczne, o czem wielokrotnie już pisaliśmy. Jeżeli Rząd nam nie wierzy, może uwierzy prof. Grabskiemu, może zastanowi się nad jego uwagami, pełnymi troski o dobro kraju i jego jutro.

(jmb.)

Za kulisami wojny

Anglia nie chce zwycięstwa Włoch, ale boi się również zwycięstwa Abisynji

Prasa francuska poświęca szereg artykułów sytuacji międzynarodowej. „L'Oeuvre” zwraca uwagę na poruszenie w kołach anglosaskich i skandynawskich, wywołane skutkiem bombardowania szwedzkiego lazaretu, przewidując, że żądania abisynjskie będą obecnie badane przez Genewę z najwyższą zyczliwością. Zdaniem pisma sprawa Włoch doznała tak wielkiego pogorszenia zarówno pod względem moralnym, jak i materialnym, że uznają to nawet najbardziej pro włosko usposobieni członkowie Rządu francuskiego. Liczne koła chciałyby sprawę pozostawić czasowi, licząc na to, że Włochy wyczerpią się w Abisynji, jednak Eden nie będzie mógł dopuścić do zwłoki, licząc się z opinią brytyjskiego sztabu generalnego, że wojna powinna być jaknajrychlej skończona, przedewszystkiem dlatego, że zwycięstwo czarnych nad białymi byłoby zbyt ryzykowne dla panowania białych w innych częściach świata, poza sztab angielski pragnie uniknąć zbytniego zmniejszenia włoskiej potęgi wojennej ze względu na równowagę sił w Europie, przedewszystkiem ze względu na Niemcy.

„Figaro” pisze: Zgon doktora Lundstroema wywołał wielkie podniecenie, do którego w głębi serca należy się przyłączyć. Nie można znaleźć żadnego prawnego wytłumaczenia tragedji lazaretu w Dolo. Owa gwałtowność musiała poruszyć uczucie opinji publicznej, zwłaszcza w krajach anglosaskich. Pismo zwraca uwagę, że opinja publiczna stała się czynnikiem zbyt

potężnym, aby można go było lekceważyć, względnie niedocenić.

Na łamach „Oeuvre” de Monzie pisze, że Stresa miała na celu udarowanie hegemonji niemieckiej w państwach naddunajskich. Obecnie Włochy przestają pilnować Brenneru i Jugosławiji, mając „inne troski, aniżeli Wiedeń. Anglia interesuje się Abisynją zamast obserwowania Austrii. Francja osłabia zbliżenie, z Sowietami. Autor wyraża obawę, że wobec likwidacji „frontu stresańskiego” Austria jest zagrożona. De Monzie wypowiada się przeciwko zbliżeniu francusko - niemieckiemu, domagając się zacieśnienia współpracy francusko - sowieckiej, oraz likwidacji wojny włosko - abisynjskiej. Zdaniem autora, Liga Narodów uchybiłaby swej misji, gdyby nie doprowadziła Włoch spowrotem na posterunek, wyznaczony Włochom przez wielką odpowiedzialność europejską.

Z Paryża donoszą, że Francja nie wystąpi obecnie z żadną inicjatywą uregulowania konfliktu włosko - abisynjskiego.

W Rzymie zdają sobie sprawę z tego, że obecnie może zabrać głos w tej sprawie jedynie Liga Narodów. Dlatego oczy wszystkich zwrócone są na Genewę, gdzie 20 b. m. zostanie poruszona kwestja włosko - abisynjska.

Rozszerzenie sankcji ekonomicznych na naftę nie należy do kompetencji Rady, ale do „Komitetu 18”. Sprawa abisynjska może jednak być poruszona na Radzie spowodu barbarzyńskiego prowadzenia wojny przez Włochy. (PAT.)

W dniu wczorajszym na frontach abisynjskich, zarówno północnym, jak i południowym panował spokój, prawdopodobnie ze względu na Boże Narodzenie u Abisynczyków.

Brak większych działań wojennych nie zmienia faktu, że sytuacja armji włoskiej staje się coraz krytyczniejsza. Na podstawie depesz, nadchodzących z różnych źródeł, można łatwo zorientować się, że marsz Abisynczyków na północy trwa nadal. Oddziały abisynjskie posuwają się jednak naprzód bardzo powoli. Z ruchu tych oddziałów wynika, że dążą one do przerwania łączności pomiędzy

wojskami włoskimi, znajdującymi się w okolicach Makalle i Adigratu. Równocześnie przednie strażnice Ras Sejuma, walczące w Tembienie, konsekwentnie starają się przerwać połączenie pomiędzy Makalle a Adua. Sytuacja oddziałów włoskich w Makalle wobec tych oskrzydlających ruchów wojsk abisynjskich, staje się coraz trudniejsza. Jedynie znaczne posiłki mogą uchronić Makalle przed atakiem abisynjskim. W obecnej sytuacji marsz Badoglio jednak nie może sobie pozwolić na dalsze osłabienie frontu Adua — Adigrat — Aksum, zwłaszcza, że niedale-

Wobec dzisiejszego „Zjazdu” w sprawie szkolnej Stanowisko T. U. R.

Dzisiaj w sali Teatru Wielkiego w Warszawie odbywa się zebranie, organizowane przez Związek Nauczycielstwa Polskiego w sprawie szkolnej.

Stanowisko TUR-a wobec zjazdu wyjaśnia poniżej przytoczone pismo, wystosowane wczoraj do

Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie.

List Szanownego Zarządu Związku Nauczycielstwa Polskiego w odpowiedzi na pismo Zarządu Głównego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego z dn. 21 grudnia 1935 otrzymaliśmy dopiero dzisiaj, dn. 7 stycznia b. r., t. j. w przededniu t. zw. „Zjazdu Stowarzyszeń Społecznych i Oświatowych w obronie oświaty powszechnej”.

Pismo WP. nie spełnia kardynalnych warunków, od których swój udział uzależnił TUR.

1. Przedłożona przez W. Panów rezolucja ma charakter raczej petycji pod adresem obecnych władz i wcale nie uwypatnia istotnych źródeł społecznych i politycznych

katastrofy szkolnej. Nawet drobne poprawki, zaproponowane przez TUR, nie zostały uwzględnione.

Tekst więc rezolucji nie odpowiada postawionym przez nas wymaganiom i przez to wypacza całą akcję, nadając jej jedynie charakter bezpłodnego ubolewania.

2. Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego nie spełnił także naszego drugiego warunku: nie zostały bowiem zaproszone pokrewne nam organizacje robotnicze, mimo zapewnień ze strony W. Panów. I przez to akcja, podjęta przez W. Panów, nie została skierowana na jedynie — naszym zdaniem — skuteczną drogę oparcia walki z katastrofą szkolną o szerokie warstwy robotnicze i chłopieckie.

Wobec powyższego Zarząd Główny TUR nie weźmie udziału w „Zjeździe Stowarzyszeń” i odsyła nadestane zaproszenia i bilety wstępu.

Za Zarząd Główny TUR: Prezes Kazimierz Czapiński. Sekretarz Generalny Zygmunt Piotrowski.

Wyścig zbrojeń morskich

Konferencja morska na martwym punkcie

Wobec niepowodzenia brytyjskiego planu 6-letniego zgłaszania programów budowy na morzu, Konferencja Morska stanęła w rzeczywistości wobec kompletnie negatywnego rezultatu, o ile chodzi o ograniczenie ilościowe zbrojeń morskich.

Istniejący na podstawie Traktatu Waszyngtońskiego stosunek sił morskich 5:5:3 został przez Japonię wypowiedziany. Obydwaj dotąd zgłoszone w toku konferencji projekty: japoński, — wspólnej dla wszystkich maksymalnej granicy zbrojeń oraz brytyjski — 6-cio letnich programów zostały odrzu-

cone.

Jako deski ratunku Konferencja Morska chwytła się obecnie nowej propozycji, wychodzącej od Francuzów, a mianowicie zgłaszania w terminie 6 miesięcy, zgóry uprzedzenia co do budowy każdego poszczególnego zamierzonego statku wojennego bez żadnych programów ryczałtowych co do ogólnych planów budowy. W ten sposób Konferencja Morska ma nadzieję przejsięcia od rozważań co do ograniczeń ilościowych do rozważań nad ograniczeniami jakościowymi, które ocenia jako bardziej konkretne przedmiot konferencji. (PAT.)

Sytuacja na froncie staje się coraz krytyczniejsza dla Włoch

W dniu wczorajszym na frontach abisynjskich, zarówno północnym, jak i południowym panował spokój, prawdopodobnie ze względu na Boże Narodzenie u Abisynczyków.

Brak większych działań wojennych nie zmienia faktu, że sytuacja armji włoskiej staje się coraz krytyczniejsza. Na podstawie depesz, nadchodzących z różnych źródeł, można łatwo zorientować się, że marsz Abisynczyków na północy trwa nadal. Oddziały abisynjskie posuwają się jednak naprzód bardzo powoli. Z ruchu tych oddziałów wynika, że dążą one do przerwania łączności pomiędzy

wojskami włoskimi, znajdującymi się w okolicach Makalle i Adigratu. Równocześnie przednie strażnice Ras Sejuma, walczące w Tembienie, konsekwentnie starają się przerwać połączenie pomiędzy Makalle a Adua. Sytuacja oddziałów włoskich w Makalle wobec tych oskrzydlających ruchów wojsk abisynjskich, staje się coraz trudniejsza. Jedynie znaczne posiłki mogą uchronić Makalle przed atakiem abisynjskim. W obecnej sytuacji marsz Badoglio jednak nie może sobie pozwolić na dalsze osłabienie frontu Adua — Adigrat — Aksum, zwłaszcza, że niedale-

ko Aksum pojawiły się silne oddziały Rasa Imru, a nad rzeką Takaze, na samej prawie granicy Erytrei, krąży również partyzanckie oddziały etiopskie, które mogą w każdej chwili znaleźć się na tyłach armji włoskiej.

Podjęcie generalnej ofensywy przez Włochów jest także w obecnej sytuacji prawie niemożliwe. Marsz Badoglio podobno czeka na znaczne posiłki z Włoch, gdyż armja jego topnieje w codziennych utarczkach i walkach z drobnymi oddziałami etiopskimi.

Na froncie południowym sytuacja jest bez zmian.

„Wolność człowieka, prawo człowieka i godność człowieka — to najwyższe wartości cywilizacji”
Jan Jaurès

Proces o zabójstwo min. Pierackiego

To, co mówił adw. Horbowy

Sprawozdawcy naszego pisma odebrano, jak wiadomo, kartę wstępu na proces o zabójstwo min. Br. Pierackiego. Podawaliśmy więc sprawozdania z przemówień dotychczasowych obrony ściśle według P. A. T. Sprawozdania te, jak każde zresztą streszczenia, pominięły względnie zniekształciły, niektóre ustępy tych przemówień, — zdaniem naszym — istotne dla stanowiska stron. Dlatego przytaczamy dzisiaj tych parę ustępów z mowy adw. Horbowego, które uważamy za najważniejsze, w brzmieniu dosłownym.

Do samej sprawy odebrania naszej sprawozdawczy karty wstępu powrócimy jeszcze po zakończeniu procesu, bo chodzi tu o pewną kwestję, sięgającą dość głęboko w polskie życie; prowadzona była kiedyś walka z takim powianiem mandatu poselskiego, jako by każdy poseł osobna był „suwerenem”; otóż — zupełnie tak samo — trzeba, by w Polsce zrozumiano, że i prezes Sądu Okręgowego, i prokurator nie są wcale — w ich zakresie — żadnymi „suwerenami”. PRAWO obowiązuje wszystkich... bez wyjątku. Narazie przechodzimy do mowy adw. Horbowego.

Pierwsza część mowy dotyczyła historii stosunków polsko-ukraińskich. Przewodniczący przerywał tu adw. Horbowemu kilkakrotnie. Skolei adw. Horbowy sformułował zasadniczo — o ile dobrze rozumiemy — tezę obrony. Teza ta brzmi:

TAJEMNICA ŚMIERCI MIN. PIERACKIEGO.

„Czy sprawa ta istotnie została wyjaśniona, — czy opinia publiczna jest zaspokojona? I na to odpowiem: nie. Tajemnica 15 czerwca 1934 roku czeka jeszcze zniknięcia jej tajemniczych konturów, które kiedyś odłonią tło, idee, i technikę zamachu z jednej strony, a niewinność i tragedję losu dzisiejszych oskarżonych z drugiej strony.

Żadna dziedzina społecznego ustroju nie przestrzega w swem założeniu tak pewnych i obiektywnych zasad, nie wymaga takiej sumiennosci i takich elementów moralnych, jak wymiar sprawiedliwości. Zasada względności da się wszędzie zastosować, a tembardziej tam, gdzie wchodzi w grę takie zdobyte cywilizacji, jak wolność osobista, życie i honor ludzki. Tu decydować może jedynie i wyłącznie dogmat prawdy, stwierdzonej na podstawie uchwytanych i dających się sprawdzić środków dowodowych. Życie nie stworzyło jeszcze typu ludzkiej doskonałości, która by dominowała i była suwerenna ponad wszelkie namiętności ludzkie i dlatego nowoczesny system prawa karnego odrzuca stanowczo i konsekwentnie nie pewne i złudne narzędzie sprawiedliwości, jakim jest wywiad... Słowo „konfident“ budzi w każdym kulturalnym człowieku uczucie wstrętu,

Odpowiedź Knuta Hamsuna

Pisałiśmy niedawno o niebywałym wystąpieniu Knuta Hamsuna przeciw Ossietzkiemu, przebywającemu w obozie koncentracyjnym w Niemczech. Hamsun radził Ossietzkiemu by współpracował z Rządem niemieckim dla dobra swej ojczyzny. Napaść Hamsuna na człowieka uwiezionego, który nie może bronić się, wywołał liczne głosy protestu ze strony przedstawicieli intelektu w Europie i Ameryce. Na protesty Hamsun odpowiada pod adresem pisarza Wildeneya, który wyraził przypuszczenie, iż Hamsun został wprowadzony w błąd, albo też, że mieszkając zdala od ośrodków miejskich w Noerhollen, Hamsun nie czyta gazet i nie wie co się dzieje.

Hamsun odpowiada na to, że

Bunt konserwatystów przeciwko synowi Macdonalda

Regionalna organizacja konserwatywna w okręgu Ross i Cromarty, która ostatnio odrzuciła kandydaturę Malcolma Macdonalda do Izby Gmin, uchwaliła wysunąć, jako kontrkandydata z ramienia nie-

zawistych konserwatystów, Randolpha Churchilla.

Kandydatury obu Macdonaldów zostały — jak wiadomo — wysunięte przez Rząd Baldwin.

to, a w organach wymiaru sprawiedliwości jaknajdalej idące zastrzeżenia w dawaniu wiary wiadomościom, których źródło jest ukryte. Czy można się opierać na informacjach, których autor jest nieznanym a jego wartość moralnej nie można sprawdzić. Ilekż fatalnych pomyłek ma do zanotowania historia kryminalogji.

MACIEJKO I BANDERA. „Maciejko! Czy jest on naprawdę zagranicą i tam w towarzystwie wybranej cieszysz się szczęściem małżeńskim? czy jest zdrow, czy gruźlica skracca jego dni? czy bierze udział w zawodach sportowych, czy też w nurtach jakiejś rzeki pogrzał swą bujną fantazję, — tego nikt z nas nie wie! Proces jest przeplatany omykami i nie będę daleki od trafnego ujęcia i scharakteryzowania go, gdy go nazwę procesem pomyłek. Czyż nie jest też pomyłką sądową, twierdzenie, że Bandera naklonił Maciejkę do zabicia min. Pierackiego. Pytam kiedy, gdzie, jakimi słowy i kto to słyszał? Czy sprawa ta została tu wyświetlona, czy stwierdzono jakiej treści rozkaz wydał Bandera Maciejce? Czyż przedwój sądowy usunął i rozwał tę gęstą mgłę, która pokrywała, jak twierdzi prokurator teren, na którym Bandera dał rozkaz Maciejce: „Maciejko! Ja daję ci rozkaz zabicia min. Pierackiego. Tam dalej panuje gęsta mgła, która wszak kiedyś się podniesie i pokaże czysty teren bez żadnych kryjówek, teren, który stworzy dla wymiaru sprawiedliwości odpowiednią sytuację dla wydanego jego obiektywnego wyroku“.

Wysoki Sądzie. Ustawa karna nie jest niezem abstrakcyjnym, nie jest oderwaną od życia i tylko wtedy spełnia swoje funkcje. Przed Sądem stoją w roli znawców: p. prokurator i obrona, jak równy z równym, którzy ofiarowują Wysokiemu Sądowi swoje usługi w przedmiocie sanowania stosunków, na których wyrósł dzisiejszy proces.

Prokurator proponuje, za pomocą licznych wyroków śmierci, jednym zamachem usunąć z łona ukraińskiego społeczeństwa OUN. Prokurator chce odwrócić społeczeństwo ukraińskie od OUN.

Ja, jak chce tego prokurator, muszę wejść w rolę arbitra, któryby wystawił receptę uzdrowienia stosunków, panujących na wschód od Sanu. Całą swą duszę wkładam w umiejętność socjologa, któryby miał wypisać końcowy akt dzisiejszego dramatu.

Wysoki Sądzie. W wasze ręce składam los moich klientów. Jestem pewien, że panowie sędziowie tak, jak obrona, zdają sobie sprawę z powagi i znaczenia chwili. Zdają sobie sprawę z sytuacji, w jakiej ma nastąpić rozstrzygnięcie procesu. Zdają sobie też sprawę, że wówczas zaplanować musi czysta atmosfera, atmosfera, która utrzymuje ideał sprawiedliwości, ideał, który zawsze jasno przyswiecał rozwojowi ludzkiej

Wysoki Sądzie. Ustawa karna nie jest niezem abstrakcyjnym, nie jest oderwaną od życia i tylko wtedy spełnia swoje funkcje. Przed Sądem stoją w roli znawców: p. prokurator i obrona, jak równy z równym, którzy ofiarowują Wysokiemu Sądowi swoje usługi w przedmiocie sanowania stosunków, na których wyrósł dzisiejszy proces.

kultury, i ideał, na którym spoczęły i spoczywają fundamenty ludzkiej cywilizacji.

I chociaż podwoje sali sądowej odziera nas od tego obfitego materiału procesu, chociaż pył pokryje wyrok kolejnością wieków, — po wszystkie czasy będzie on promieniował i głosił światu, jakie powody, jakie przyczyny cechowały wymiar sprawiedliwości w procesie Stefana Bandery i innych.

Temida nie jest zmienna i ona zawsze tu pozostanie. Ona patronowała, patronuje i patronować będzie tylko tym czynnikom światowego układu sił które wyznają hasło: Nie czyż bliźniemu dzisiaj tego, co wczoraj tobie było niemiłe i nie pozbawiaj bliźniego radości jego życia, skoro nie masz absolutnie pewnego i realnego powodu“.

Zjazd Zw. Nauczycielstwa Polskiego

Sprawozdanie z przebiegu Zjazdu Związku Nauczycielstwa Polskiego i ocenę Zjazdu damy osobno. Wczoraj, w drugim dniu Zjazdu, przybył na salę obrad m. in. wyznani religijnych i oświecenia publicznego, prof. Świętosławski. Ministra powitał nowy, przez Związek, p. Kolanko. P. Kolanko oświadczył, że przeszło 50,000-na armia nauczycielstwa oczekuje od

usunięcia krzywd moralnych, wy rządzożnych nauczycielstwu w okresie poprzednim, i poprawy bytu materialnego.

Prof. Świętosławski podkreślił konieczność obustronnego zaufania i zapewnił o gotowości do walki z ogromnymi trudnościami w granicach możliwości, oraz istniejących środków.

Całe Chiny Północne znalazły się pod faktyczną okupacją Japonii

Z Kaiganu (Mongolija Wewnętrzna) donoszą, że w 6-ciu okręgach prowincji Czahar, które ostatnio zostały okupowane, wywieszono flagi mandżurskie i japońskie oraz puszczono w obieg banknoty Mandżukuo. Nowe władze składają się wyłącznie z urzędników mandżurskich, którym przydzielono doradców japońskich.

Prowincja Suyuan fortyfikuje swe granice w obawie przed ofensywą wojsk mandżurskich. Przywódcy poszczególnych szczepli mongolskich, stronicy Japonii, za-

żądali bowiem ustąpienia 16 okręgów prowincji Suyuan. W kołach chińskich wyrażają obawę, że Japończycy skorzystają z okazji, aby oddać część prowincji Suyuan pod władzę mandżurską (prowincja Suyuan stanowi, obok Czaharu i Dżeholu, 3-cią prowincję Chin Północnych, zamieszkałą przez Mongołów).

Źródła chińskie donoszą, że wojska japońskie zajęły miejscowość Tung-Kou w pobliżu Tientsinu. (PAT).

Po zbrodni faszystów

Z Addis Abeby donoszą: Rząd szwedzki zamierza zwrócić się do trybunału sprawiedliwości w Hadze celem uzyskania odszkodowania dla ofiar bombardowania ambulanu szwedzkiego pod Doło. Ponieważ zarówno Szwecja jak i Włochy uznają kompetencję trybunału Haskiego, Włochy nie będą mogły się uchylić od wyroku tego sądu.

Angielska baza operacyjna w Kenji

Rząd angielski postanowił utworzyć w miejscowości Mombasa w kolonii Kenja główną bazę operacyjną o charakterze obronnym dla kolonii angielskich w Afryce Wschodniej. W przeciągu najbliższych 4-ch tygodni do Mombasa nadejdą transporty broni i amunicji. Jednocześnie inżynierowie angielscy pracują nad ufortyfikowaniem bazy. Również port Killindini będzie rozszerzony i ufortyfikowany. (ATE).

Na morzu Śródziemnym

Korespondent morski dziennika „Daily Telegraph”, donosi, że 6-cio tygodniowe ćwiczenia eskadry francuskiej u wybrzeży marokańskich mają charakter polityczny i pozostają w związku z naprężoną sytuacją na morzu Śródziemnym. Okrepty drugiej eskadry francuskiej odpłynęły wczoraj z portu Brest i w przeciągu 3—4 dni przybędą na miejsce ćwiczeń. Poza to Rząd francuski postanowił przyspieszyć budowę bazy morskiej w pobliżu Mers — el Kabir pod Ora-

Proces wileński

Grupa młodego pokolenia przed Sądem

Z Wilna piszą do nas: Dziś odbędzie się w Sądzie Okręgowym w Wilnie rozprawa przeciw grupie młodzieży akademickiej, asystentów i pracowników naukowych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. W skład sądu wchodzi: s. Kaduszkiewicz — przewodniczący, s.s. Bobrowski i Drac-

Act oskarżenia zawiera 150 stron maszynopisu; zarzuca się oskarżonym przynależność do Komunistycznej Partii Zachodniej Białorusi, oraz do Związku Lewicy Akademickiej „Front”, który to Związek ma być, według aktu oskarżenia, ekspozytura Komunistycznej Partii na terenie akademickim. W rozprawie weźmie udział przeszło 100 świadków spo-

śród młodzieży akademickiej asystentów i profesorów Uniwersytetu St. Batorego.

Oskarżenia poszczególni: Druetto Jan — asystent Zakładu Fizjologii, absolwent Studium Rolniczego. Pracuje naukowo w dziedzinie żywienia zwierząt. Będąc studentem, wchodził w skład Zarządu Bratniej Pomocy.

Dziewicka Marja — jedna ze zdolniejszych słuchaczek Uniwersytetu. Studentka IV r. prawa. Brała czynny udział w życiu akademickim, w Bratniej Pomocy, Kole Prawników, Związku Niezależny. Socjalistycznej.

Petrusewicz Kazimierz — magister filozofji, st. asystent Zakładu Zoologii, pracuje naukowo w dziedzinie zoologii. W marcu 1935 r. został nagrodzony nagrodą im. Marszałka Piłsudskiego za pracę naukową w dziedzinie badania Polecia. Autor kilku cennych prac i szeregu teoretycznych artykułów przyrodniczych.

Okolowicz Wincenty — absolwent geografji, asystent meteorologii.

Jędrzychowski Stefan — magister prawa, czynny członek Seminarjum Skarbowego, doktorant prof. U. S. B. — J. Gutkowskiego, pracownik naukowy Instytutu Nauk-Badawcz. Europy Wschodniej.

Sztachelski Jerzy — student IV r. medycyny. Jako asystent Instytutu do Badań Raka, od dłuższego czasu pełni faktycznie funkcje samodzielnego lekarza i pracuje naukowo.

Dziewicka Irena — absolwentka medycyny. Długoletnia pracowniczka na terenie Koła Medyków U. S. B.

Liwzyc Boruch — student prawa.

Urbanowicz Mikołaj, Szczekało Martyn, Smal Aleksander — studenci wydziału matematyczno-przyrodniczego. Jako Białorusini, brali czynny udział w Akademickim Związku Studentów Białorusinów.

Oprócz wymienionych oskarżonych, w sprawę było włączonych około 15 osób, którym dochodzenie umorzono.

CHARAKTERYSTYKA GRUPY, ZAMIESZANEJ W PROCESIE.

1) Większość młodzieży, objętej sprawą, to t. zw. elita uniwersytetu St. Batorego, to ludzie, którzy zarówno swymi zdolnościami, jak i wysiłkami w dziedzinie studiów, decydowali o poziomie intelektualnym uznania, zdobywając jednocześnie uznanie i zaufanie swych kierowników naukowych. Świadczą o tem nietylko przytoczone już wyżej dane ściśle o działalności naukowej, ale i liczne wygłaszane przez nich referaty, udział w dyskusjach seminaryjnych, zebraniach naukowych, ideowych, liczne różnorodne imprezy na terenie akademickim i inteligentnym, współpracownictwo w pismach („Żagary”, „Piony”, „Wilcze kły”, „Czytanie”, „Prostu” i t. d.).

2. Z drugiej strony — to najaktywniejszy element w dziedzinie ideowo-społecznej. Poprzez Legion Młodych, „Odrodzenie”, „Żagary”, Związek Niez. Młodz. Socjalistycznej, oraz szereg innych mniejszych lub większych kół i grup dyskusyjnych i ideowych — idzie fala rozwojowa tych ludzi. Najistotniejszym momentem ich przelotny ideowej od początku jest krytyka ustroju i jego przejawów. Pierwszy etap — najwcześniejszy — to przeciwstawienie się encji, potępienie ideologii „narodowej”, w szczególności w pewnych specyficznych jej przejawach, jak: arysemityzm, stosunek do mniejszości — kwestja ukraińska, białoruska i t. d. Dalej idzie analiza kapitalizmu, jego form gospodarczych i politycznych — stąd: przyjęcie przez całą szeroką grupę młodzieży już w r. 1932 zdecydowanej postawy antykapitalistycznej. Bezpośrednim zaś jej rezultatem jest negatywne ustosunkowanie się do „sanacji”, jako czynnika, dążącego konsekwentnie do utrzymania istniejącego ustroju. W wyniku tego — liczne wystąpienia z Legionu Młodych, „Odrodzenia”, Zw. Polsk. Młodz. Demokratycznej i t. d., natomiast ożywie-

nie Zw. Niez. Młodz. Socjalistycznej.

AKCJA P. ST. MACKIEWICZA. Zmontowanie procesu przeciw scharakteryzowanej wyżej grupie młodzieży należy przypisać w dużym stopniu trwającej od kilku lat świadomej i złośliwej akcji red. „Słowa”, St. Mackiewicza, który systematycznie dezorientował wileńską opinię publiczną, co do właściwego oblicza i działalności grupy oraz „alarmował” władze bezpieczeństwa.

Akcja ta sięga r. 1932, sięga pierwszych polemik Mackiewicza z „Żagarami”, które pod opieką konserwatywnego „Słowa” przemioty się do „Kurjera Wileńskiego”. Pierwsze przejawy radykalizowania się młodzieży, skupionej w „Legionie Młodych” i w „Odrodzeniu”, rozłamy dokonane w tych organizacjach, które nie zechciały zejść ze stanowiska obrony istniejącego ustroju — zostały zaklasyfikowane przez red. Mackiewicza jako „komunizm”. Tembardziej „komunizmem” było sformowanie się grupy „żagarystów” na płaszczyźnie antykapitalistycznej. Polemiki p. Mackiewicza z „żagarystami” są pod tym względem wymowne.

Wystąpienia tego rodzaju trwają przez cały ciąg r. 1933 i 1934. W początku r. 1935 po aresztowaniach, które nastąpiły 15.II 1935 r., p. Mackiewicz pisze artykuł: „Kształcenie agitatorów komunistycznych w hierarchji państwa” („Słowo” 3.III 1935), w którym insynuuje oskarżonych... szpiczostwo i działalność na rzecz obcych mocarstw. Podobne wzmianki ukazują się jedne po drugich. O ich wartości rzeczowej świadczy m. in. taki przykład: we wrześniu w Sądzie Okręgowym w Wilnie odbywał się jeden z wielu procesów o komunizm. Oskarżeni nie mieli nic wspólnego z terenem akademickim lub zbliżonym doń, nieznanymi byli przez nikogo z zamieszanych w obecny proces. Mimo to Mackiewicz sprawozdanie z tamtego procesu kończy zupełnie bezpodstawnie słowami: „jeszcze kilku z szajki Jędrzychowskiego znalazło się za kratami”. Fakt powyższy nie jest odosobniony. W wyniku innej sprawy red. Mackiewicz skazany został za szkalowanie na 4 miesiące aresztu. Mimo to w procesie obecnym występuje on jako świadek oskarżenia, jako reprezentant „opinji publicznej”.

ŚWIADKOWIE. W związku z procesem należy jeszcze zaznaczyć, że jako licznych świadków oskarżenia powołano członków i sympatyków „Myśli Mocarstwowej”, całe zastępy endeków oraz referanta do spraw młodzieżowych U. S. B., a nawet m. in. rektora U. S. B.

Obserwatorzy japońscy. Oficjalnie komunikują, że sekretarz ambasady japońskiej w Paryżu Suzuki, został mianowany chargé d'affaires w Abisynji, zaś konsul generalny w Aleksandrii Amagi został mianowany chargé d'affaires w Egipcie (PAT).

Za zdradę wojskowych tajemnic hitlerowskich. Wczoraj zrana wykonano w Berlinie wyrok śmierci na 36-1. Franzu Suess, który został dnia 19 września skazany na śmierć za zdradę tajemnic wojskowych. (PAT)

Trzydziestolecie wojny? René Drouillet, francuski doradca lotniczy negusa, na zapytanie, jak długo wojna może się przeciągnąć, odparł: „Największym przeciwnikiem na jeźdźcy na Abisynię jest sama natura. Najnowocześniejsza broń Włochów nie ma w tych warunkach wielkiego znaczenia i jestem przekonany, że wojna obecna może potrwać nawet 30 lat“.

Ładne widoki dla p. Mussoliniego!

Nieco o sprawiedliwości

Według obliczeń amerykańskiej ligi przeciwników kary śmierci, w okresie pomiędzy rokiem 1900 a 1934 skazano i STRACONO NIEWINNE w Stanach Zjednoczonych — 103 ludzi... Nie potrzeba mieć zbyt wiele wyobraźni, by po przeczytaniu tej straszliwej informacji wstrząsnąć się dreszczem zgrozy. Sądownictwo północno-amerykańskie dalekie jest wogóle od ideału bezstronnej sprawiedliwości; mówią o tem wszystkie źródła obiektywne, a takie sprawy, jak Sacca i Vanzetti'ego albo Toma Mooneya potwierdzają w zupełności opinie ujemne i krytyczne. Trzy osoby na rok mordowane niewinnie Z WYROKU SĄDOWEGO — oto ponury i klasyczny dowód, jak błędnymi drogami kroczy nieraz wymiar sprawiedliwości, jak okrutnie omylne są niekiedy wyroki sądowe, stanowiące o rzeczach nieodwołalnych.

Stany Zjednoczone nie stanowią zresztą pod tym względem jakiegoś jedyne, godnego pojęcia wyjątku. Nikt nie może przeskoczyć samego siebie. Sędziowie są ludźmi, a więc mogą się niejednokrotnie przy wyrokowaniu mylić. Co zaś najważniejsze — „prawo nie może nigdy wnieść się wyżej, niż ustrój ekonomiczny i uwarunkowany nim ustrój kulturalny społeczeństwa... Zławsza era faszystów, szerzących się dziś w wielu krajach świata, tysiącami aktualnych i wymownych dowodów podpira mocno słusność tego założenia.

Sprawiedliwość, ujęta w sztywne formułki wyroków sądowych, jest zawsze względna, nigdy absolutna, zawsze zależna od ducha epoki, potrzeb rządzących i tego wszystkiego wogóle, co warunkuje „ustrój kulturalny społeczeństwa“. Już Szekspir stwierdzał z goryczą, że — „polecz grzech złotem, a hartowna dzida sprawiedliwości na nim przynęta w lachman; licho go odziej, a żdźbiem go przebijesz... Zaś nieco inaczej, ale również trafnie względnościowy charakter prawa tłumaczył Montaigne, pisząc: „To, co jest zbrodnią z jednej strony rzeki, może być prawem na drugim jej brzegu“.

W świetle zdrowego rozumu — fetyszym i cześć bałwochwalcza w stosunku do wyroków sądowych są wierutnym nonsensem. Dla tej prostej przyczyny, że wyroki te wydawane są przez omylnych i często błędzących, bo podlegających najrozmaitszym wpływom — ludzi. Gdyby było inaczej, nie nalichożoby w Stanach Zjednoczonych 103 morderstw sądowych w ciągu lat trzydziestu paru. A już zwłaszcza, gdy chodzi o t. zw. PRZESTĘPSTWA POLITYCZNE, zachować należy szczególnie krytyczną ostroż-

ność. Historia państw i narodów przelonywa bezapelacyjnie, że każdy UDANY ZAMACH STANU uzyskuje później sankcje i legalizację, podczas, gdy inicjatorem przewrótów nieudanych — ucina się poprostu głowy. I że to, co w dniu dzisiejszym uważane jest za zbrodnię i karane, jak najsurowiej, jutro albo pojutrze stać się może tytułem do sławy i zaszczytów. Powoływanie się te-

dy na wyroki sądowe, jako na dogmat niewzruszalny, czynienie z tych wyroków jakiegos objawienia, piętnującego przestępca raz na zawsze palącym słowem hańby i potępienia — jest metodą najzupełniej niewłaściwą i na dalszą metę — zawsze zawodną. Nic nie zastęga w bezruchu, wszystko jest płynne i zmienne — o tem ludzkość wie przecież już od tysięcy lat. BD.

Liga Obrony Praw Człowieka i Obywatela

Obywatelu! Kryzys ekonomiczny doby obecnej wzmógł niesłychanie prąd faszystowski. FASZYZM I SYSTEMY DYKTATORSKIE obiecywały przezwyćięż kryzys gospodarczy, obiecywały być skutecznym lekarstwem na wszelkie bolączki dnia dzisiejszego. ZAPOWIEDZI TYCH NIE SPEŁNIONO. Faszizm i systemy dyktatorskie doprowadziły życie społeczne do ostatecznego upadku. GODNOŚĆ człowieka i obywatela została sponiewierana. PODEPTANO I ODEBRANO PRAWA OBYWATELSKIE. Pogwałcono i unicestwiono WOLNOŚĆ myśli i słowa. Rozpętało w Afryce wojnę, która grozi zaczyna całym światu i całej ludzkości. Budzić się jednak poczyna w społeczeństwach odruch sumienia, tęsknota do wolności, do czynnego przeciwstawienia się fali zalewającego kultury barbarzyństwa. LIGA OBRONY PRAW CZŁOWIEKA I OBYWATELA wierna swoim ideałom, przystępuje do mobilizacji opinii publicznej w imię walki z faszyzmem i dyktaturą: o przywrócenie praw człowiekowi i obywatelowi; o reformę ustaw, które obrażają prawa jednostki oraz grup społecznych, politycznych lub narodowościowych; w obronie każdego obywatela i każdego zrzeszenia, którego WOLNOŚĆ lub prawa zostały obrażone; ze wszelkim UCISKIEM narodowościowym, wyznaniowym, społecznym lub politycznym; ze wszelką SAMOWOLĄ, NADUŻYCIEM WŁADZY I NIETOLERANCJĄ. Obywatelu! Niechaj w szeregach naszych nie zbraknie nikogo, komu drogie są te ideały.

SEKRETARIAT LIGI MIEŚCI SIĘ W WARSZAWIE PRZY UL. KRÓLEWSKIEJ 16 I CZYNNY JEST CODZIENNIE OD 10 DO 12 RANO.

Pionierzy „cywilizacji“

Propaganda faszystowska używa niemało papieru, czasu i pieniędzy, aby przekonać świat i ludzkość, że wyprawa p. Mussoliniego do Abisynji, podjęta w imię ratowania zagrożonych pozycji faszystów, jest jakoby krucjatą „cywilizacyjną“, niosącą wszelkie dobrodziejstwa i rozkosze czarnym ludom afrykańskim. Nieszczęściem dla włoskich goebbelsów, uzgodnienie tezy o „misji cywilizacyjnej“ pomiędzy ministerium prasy a sztabem generalnym dotychczas jakoś nie nastąpiło. A skutki tego — dla zasarganej już wogóle reputacji faszystów są wręcz fatalne. Krzewienie „cywilizacji“ przez wojska faszystowskie w Abisji rozpoczęło się, jak wiadomo, od zbrodnicy bombardowania niebronionych wiosek i osiedli, w których — wobec wybuchu wojny z Włochami — pozostały jedynie kobiety i dzieci. W tych „rycerskich“ popisach odznaczył się zwłaszcza: zięć i synalkowie Mussoliniego, których z rozkazu dyktatora nagrodzono, oczywiście, orderami. Ale to był jedynie wstęp do tragedji, która trwa i rozwija się w oczach cywilizowanego świata.

W miarę rosnących niepowodzeń armji faszystowskiej, która coraz dotkliwiej bita jest na wszystkich frontach abisynijskich, wzmagają się furja i gniew tracącego panowanie nad sobą sztabu włoskiego. Wzorem desperatów i bankrutów, wojskowi władze faszystowskie — nie bez wiedzy, oczywiście, swego „czynnika decydującego“ — rozpoczęły na wielką skalę niszczyielską i morderczą akcję. Zaledwie parę tygodni temu bombardowano z aeroplanów szpital amerykańskiego Czerwonego Krzyża, co wywołało burzę protestów wśród wszystkich niezbrodniczych elementów ludzkości. Ale te protesty rozpa-

liły widocznie bardziej jeszcze żądę „chwali wojennej“ wśród lotników p. Mussoliniego. I oto podczas, gdy „wódz narodu“ siedzi bezpiecznie w swym Pałacu Weneckim, strzeżony przez całe szfory szpicli i policjantów wszelkiego rodzaju, jego „czarne koszuły“ dokonały nowego rekordu „waleczności“, niszcząc bestjałsko bombami szpital szwedzki, zabijając dziesiątki ludzi spośród chorych i personelu sanitarnego. Jeżeli dodamy do tego masowe palenie kościołów i świątyni abisynijskich, stosowane z reguły przez uciekające wojska faszystowskie, otrzymamy dość kompletny i wyrazisty obraz działalności „cywilizacyjnej“ nowoczesnych Hunów i Wandalów. „Kogo Jowisz chce ukarać, temu rozum odbiera“ — mówi stare przysłowie. Faszizm włoski jest nad przepaścią zasłużonej kary, to też nie rozum, a szaleństwo towarzyszy jego czynom i działaniom.

A w innym znowu kraju Europy pewien mało inteligentny jegomość, ucharakteryzowany przez ciężki przymysł też na „wódza narodu“, wydał jakieś noworoczne „orzędzie“, w którym mianuje się obrońcą „kultury europejskiej“ (!). Tegopłowy manekin wywija tekturowym mieczem i sposobi się na wyprawę „krzyżową“ przeciw wrogom faszystom!... Jego-omść, którego nazwisko pozostanie nazawsze związane z szeregiem najordynarniejszych zbrodni, nieznanych wprost w dziejach ludzkości, odważa się mówić o „kulturze“ i ma czelność oświadczać gotowość jej „obrony“! Oto są pionierzy kapitalistycznej „cywilizacji“, oto jest sam kwiat, elita sama ginącego burżuazyjnego świata. Bd.

NAJTAJNIEJSZA SZKOŁA SAMOCHODOWA PRYLINSKI WARSZAWA JEROZOLIMSKA 27

Po zgonie B.B.W.R. Ich... pokłosie

Był w Wilnie jeszcze jeden proces na tle stosunków wewnętrznych w BBWR. P. Mackiewicz napisał w „Słowie“, że p. Kamiński przeszedł do Sejmu przy pomocy „aut staroświeckich“ i dosypywania głosów. P. Kamiński pociągnął p. Mackiewicza do odpowiedzialności sądowej. Sąd skazał p. Mackiewicza na 1.000 zł. grzywny i 4 miesiące aresztu. P. Mackiewicz będzie apelował. W toku rozprawy sympaty się wzajemnie zarzucały; jakże znane z poprzednich dwóch kampanij wyborczych z r. 1928 i z r. 1930. I koperty „przygotowane zawczasu“, i auto, którym jeździ p. wice-starosta, by badać nastroje wyborców, i wójtownie w roli „organizatorów“ wyborczych, i pismo p. Birkenmajera, ponicające poszczególne kandydatów na niekorzystnie innych itd. itp. Młó — swoją drogą — środowisko!... Świetnie ten BBWR wcielił w życie idee... „solidaryzmu społecznego“... Pozostał po nim sympatyczny ślad — PROCESY O ZNIESŁAWIENIE... 4r.

NA SEZON KARNAWAŁOWY!
ELEGANCKIE
SUKNIE
WEŁNIANE I JEDWABNE
NAJNOWSZYCH FASONÓW I MATERJAŁÓW
NABYC MOŻNA NAJTANIEJ W WYTWORNI
FUKS I OKNOWSKI
NALEWKI 12. — Tel. 12-10-50

Walka z katolicyzmem

Czasopismo katolickie w Niemczech „Stimmen der Zeit“ (Głosy Chwili), poświęcone rozpatrywaniu zagadnień współczesnego życia duchowego, zostało rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych Rzeszy i Prus zawieszona do 5 marca r. b. Miesięcznik ten założony w roku 1869-ym, redagowany jest od roku 1927 przez znatego jezuitę d-ra J. Kreitmajera. (Press).

Front walki na Górnym Śląsku Nowa prowokacja przemysłowców: cofnięcie własnych zobowiązań wobec Spółki Brackiej

Najstarsza instytucja ubezpieczeniowa górników śląskich na wypadek niezdolności do pracy, Spółka Bracka znalazła się już w roku 1932 w bardzo trudnej sytuacji. Kryzys gospodarczy i bezrobocie podważyły podstawy finansowe tej instytucji, która opiekuje się 50.000 górników w razie ich choroby oraz tyłu inwalidami, wdowami i sierotami po górnikach. Uzdrawienie podstaw finansowych Spółki Brackiej stało się jednym z naczelnych zagadnień organizacji górniczych. Centralny Związek Górników, a za nim wszystkie inne organizacje zawodowe górników, chcą ratować Spółkę Bracką przed bankrutem, wysunęły żądanie opłaty za nażewie przez kapitalistów w wysokości 50 groszy od każdej wydobytej tony węgla. Żądanie opłaty tonażowej miało swe rzeczowe uzasadnienie. Sytuacja finansowa Spółki Brackiej bowiem staje się z roku na rok coraz to rozpaczliwszą. Gdy bezpośrednio po zmianie suwerenności na Górnym Śląsku 167.688 osób opłacało składkę na ubezpieczenie chorobowe a 134.900 — na ubezpieczenie inwalidzkie Spółki Brackiej, to pod koniec roku 1934 było ubezpieczonych na wypadek choroby już tylko 57.153, a na wypadek inwalidztwa 51.630. Liczba ubezpieczonych stopniała jeszcze bardziej w roku ubiegłym, bo pod koniec sierpnia wynosiła o przeszło 4.000 osób mniej w każdym z ubezpieczeń w Spółce Brackiej. Olbrzymi ubytek ubezpieczonych musiał odbić się fatalnie na sytuacji finansowej Spółki, Spółka Bracka wykazywała w roku 1924 dochodów 31.279.268,92 zł. tytułem składek ubezpieczeniowych i 16.419.928,80 zł. rozchodów. Ostatnio dochody stanowią już tylko kwotę 25.703.706,48 zł., a rozchody — 33.226.255,89 zł. Stałemu wzrostowi deficytów zapobiega Spółka Bracka obniżaniem pensji inwalidzkich i podwyższaniem składek pracującym. A w kopalniach, których załogi podlegają ubezpieczeniu brackiemu, coraz to większa jest wydatność pracy, a więc mnożą się zyski przemysłowców, pozwalając im na udzielenie pomocy finansowej tej ubezpieczalni górników. Żądania górników co do podatku tonażowego od przemysłowców nie znajdowało jednak żadnego zainteresowania ani u przemysłowców, ani u władz, dopóki Kongres rad załogowych nie postawił naprawy podstaw finansowych Spółki Brackiej wyraźnie. Pod naciskiem opinii górników powołano do życia specjalną komisję do rozpatrzenia żądania opłaty tonażowej. Przedstawiciele górników wykazali słusność swego postulat. Sytuacja kopalń, członków Spółki Brackiej, jest w roku 1934 nie najgorsza. Mimo redukcji 2518 górników w roku 1934 wydobyte węgla podnosi się z 18.632.703 ton z roku 1933 do 20.709.345 ton, a więc o 2.076.642 tony więcej, zarobki robotników brutto spadają ze 100.704.656 zł. w roku 1933 do 99.591.192 zł. mimo przepracowania 400.000 dniów więcej od roku poprzedniego. Przemysłowcy zarabiają na sprzedaży 1.551.00 ton węgla więcej, niż w roku 1933. Gdy skłádka do Spółki Brackiej na 100 zł. zarobku brutto robotnika wynosi 10,36 zł., a więc obciąża zarobek o 7,86% więcej od roku 1933, to skłádka przemysłowców w tonnie węgla obniża się o 1,79% i stanowi 46,5 grosza w niej.

Dnia 9-go b. m. o godz. 8-aj wieczorem
Liga Obrony Praw Człowieka i Obywatela
urządza w sali Warszawskiego T-wa Higienicznego przy ul. Karowej
ODCZYT ZBIOROWY
na temat
„PRAWA CZŁOWIEKA I OBYWATELA“
Zagaja Andrzej Strug
Przemawiać będą: Dorota Ktuszyńska, Irena Kosmowska, Maciej Rataj, Wacław Szumański i Wanda Wasilewska.
Wstęp 49 gr. Bilety przy wejściu, w lokalu Ligi Królewska 16 i w Admin. stracji „Robotnika“.

Po długich targach dochodzi do ustalenia doraźnej pomocy dla Spółki Brackiej. Na posiedzeniu komisji w dniu 28 października

1935 r. składają przemysłowcy następujące zobowiązanie:
„Komisja Paryteyczna do spraw bractw górniczych na Górnym Śląsku w wyniku swych prac stwierdziła konieczność zasilenia kasy pensyjnej Spółki Brackiej w roku 1936 poza normalnymi wpływami kwotą 3.800.000 zł., słownie: trzy miliony trzysta tysięcy złotych. Zgodnie z oświadczeniami przedstawicieli posiadaczy zakładów brackich oraz przewodniczącego komisji jako przedstawiciela Rządu kwota 3.800.000 zł., słownie: trzy miliony trzysta tysięcy złotych będzie wpłacana Spółce Brackiej w roku 1936 po połowie przez posiadaczy zakładów brackich i skarbu państwa. Komisja wyraża przekonanie, że przed upływem 1936 roku powinien być opracowany plan całkowitej sanacji Spółki Brackiej. Przedstawiciele związków zawodowych i przedstawiciele zakładów brackich wyrażają gotowość wzięcia udziału w tej pracy.“
Zobowiązanie podpisali imieniem przemysłowców gen. dyr. za-

kładów Hohenlohego p. Ciszewski, gen. dyr. Spółki Gischo p. Krasnodębski, i gen. dyr. kopalń skarbowych p. Dr. Zagórowski. Zdawało się, że równowaga budżetowa Spółki Brackiej będzie do końca 1936 roku zabezpieczona. Nadeszła obniżka cen węgla. Kapitałiści tę obniżkę chcą sobie wyrównać cofnięciem zobowiązań wobec Spółki Brackiej. Oświadczyli w dniu 27 grudnia roku ubiegłego w Ministerjum Opieki Społecznej, że nie wezmą żadnego udziału w zabezpieczeniu równowagi budżetowej Spółki Brackiej. Nic ich nie obchodzi los pracującego górnika i tych, co po kilku nastoletniej pracy są skazani na pomoc Spółki Brackiej. Czy to nie bezgraniczny cynizm? Czy nie czas na krok bezwzględny wobec ludzi łamiących zobowiązania własne? Jeżeli tego nikt „urzędowy“ nie uczyni, to wyręczą górnicy. Przemysłowcy przeciągnęli strunę cierpliwości górników, konsekwencje tego będą musieli ponieść sami.
JÓZEF JANTA.

MAŁY FELJETON

Bez ostentacji

Zwrócono mi uwagę na pewne zjawiska, których — ze wstydem to przyznaję — sam nie zauważyłem. Mianowicie, że ze słownictwa ofiojfulnego, urzędowego i półurzędowego, zanikają takie wyrazy, jak: „mocarstwowy“ i „reprezentacyjny“. Na urzędowe i półurzędowe mowy nalożono tłumik, a oficjalne i półoficjalne artykuły i wzmianki oczyszczą się z chwastów blagi. Jest to objaw pocieszający, dowodzący, że po tamtej stronie następuje pewne otrzeźwienie i że czad megalomanji i opary radosnej twórczości ustępują miejsca rozważde i rozsądkowi.

wali „sto lat“, co przez chwilę wywołało pewną konsternację wśród zwolenników. Niektórzy racjonalni prawnicy bruderschaft z poważnymi i szalustnymi więźniami, bo przecież kasdy prokurator doskonale zdaje sobie sprawę, że gdyby nie było przestępstw, to przedewszystkiem on — prokurator, poszedby na zieloną trawkę i w głębi duszy najgorszy prokurator przechowuje uczucie wdzięczności dla kryminalist.

Zwrócono mi też uwagę na zanik pochodów manifestacyjnych, pomimo, iż przed rokiem jeszcze nie było tygodnia bez pochodu. A okazji do przespacerowania się z pochodami i orkiestrami w ostatnich miesiącach nie brakło. Uchwalono podatek specjalny od uposażeń, wypowiedziano wojnę lokatorom, opracowano budżet bezdeficytowy, ogłoszono amnestję i t. p. Takie i tym podobne wydarzenia jeszcze przed rokiem dawały asumpt do przespacerowania się na plac Piłsudskiego z muzyką i pochodami, do mów, w których rola się od „mocarstwowych“ i „reprezentacyjnych“ słów.

Na tych uroczystościach, jak mi opowiadano, nie obeszło się bez zabawowego qui pro quo. Pewien kryminalista, ścisłkając się z prokuratorem, święcił mu złotą papierosnicę, którą z miejsca drugiemu kryminalistcie oddał.
— Czyja? — zapytał ten drugi.
— Prokuratora.
— Nie można. Daj pokój. Zwracam. I wpuść ją w kieszeń prokuratorowi, ale innemu.
Po paru minutach okradziony prokurator chciał zapalić papierosa i zaczął macać się po kieszeniach. Zauważył te ruchy drugi prokurator, sięgnął do kieszeni i wyciągnął złotą papierosnicę.
— To zdaje się moja papierosnica — zauważył kostycznie pierwszy prokurator.
— No, no, no! — dziwili się kryminaliści — prokuratorzy także? Słowem, bawiono się znakomicie. U nas amnestja minęła szaro, bez ostentacji.

Nie wiem, jak się odbyło wprowadzenie w życie aktu amnestyjnego po licznych wzięciach polskich. Sądząc z opisów, jakie czytałem w prasie, odbyło się wszystko bez ostentacji. Więziom poprostu odebrano schłodne, wygodne i niekrepujące ubrania rządowe, poczem przebrano ich w ich własne ubrania cywilne i wypuszczono na wolność. Nie świeże powietrze i na kryzys. Kryminalni przed zwolnieniem musieli podobno dać zobowiązanie, że jeśli utworzą związek b. więźniów kryminalnych, to nie może to być klasowy związek, tylko sanacyjny. Zwolnieni mieli oświadczyć, że ani im to w głowie nie postalo i że wszyscy gremjalnie wracają do sanacji. I to wszystko. Bez uroczystości, bez pompy, bez ostentacji. A właśnie opowiedziano mi, jak to odbyło się zwalnianie amnestjonowanych więźniów w jednym z państw bałkańskich. A więc urządzono w więzieniach pożegnany obiad z udziałem prokuratorów. Wychyłono szereg toaśtów. Ścisłkano się i całowano. Zwalnianymi więźniowie wolałi „dowiedzenia“, a prokuratorzy podnosili w górę kryminalistów — senjorów i spie-

ULTIMUS.
Dzisiaj zaćmienie księżycy
Od paru lat nie było w środkowej Europie zaćmienia księżycy. Ostatnie pełne zaćmienie księżycy widoczne było w środkowej Europie dnia 26 września 1931 r. Dzisiaj zatem o godz. 17 m. 28. o ile tylko pogoda dopisze i ani chmury, ani mgła nie zasłonią widoku, będziemy mogli w całej Polsce obserwować pełne zaćmienie księżycy, które potrwa do godz. 20 m. 50. Powyżej podany przeszło trzygodzinny okres dotyczy całego czasu zaćmienia się księżycy w cieniu ziemi i interesuje tylko astronomów. Laików zaś może zainteresować tylko okres pełnego zaćmienia, t. j. czas, kiedy nasz satelita znajdzie się zupełnie zasłonięty cieniem, padającym od ziemi. Ta faza będzie trwała od godz. 18 m. 57 do 19 m. 21, a więc niecałe pół godziny.

Przeciwno niszczeniu Zagłębia Dąbrowskiego protestują delegaci robotników

(Kor. wł.)

Dyrektor departamentu pracy w Ministerstwie Opieki Społecznej, p. Klott, przyjął delegację robotników z ramienia C. Z. G. w osobach tow. tow: Stańczyka i J. Bielnika, oraz delegatów kopalni „Reden“.

Delegacja interwenjowała w sprawie uruchomienia kopalni „Reden“ Równocześnie delegacja zwróciła uwagę na groźbę niebezpieczeństwa nowych seryjnych redukcji w kopalniach Zagłębia Dąbrowskiego, oraz zamknięcia niektórych kopalni. Delegaci podkreślili, że Zagłębie Dąbrowskie nie jest traktowane równomiernie pod względem przydziałów z wielką szkoda dla robotników, którym dyrekcje kopalni udzielają masowo urlopów turnusowych po 3 i 4 miesiące, mimo to, że praca w tygodniu trwa 2 — 3 dni. Stopniowo likwiduje się kopalnie w Zagłębiu Dąbrowskim. Do tej pory zniszczono całkowicie kopalnię „Klimontów“, na której pracowało zgórą tysiąc ludzi. Zamknięto kopalnię „Mortimer“, na której również pracowało zgórą tysiąc ludzi. Zamknięto

kopalnię „Stanisław“, na której zatrudnionych było 360 robotników; zamknięto kopalnię „Baśka“ (150 robotników); zamknięto kopalnię „Maksymilian“ (300 rob.), zamknięto kopalnię „Karol“ (zgórą 300 ludzi); zamknięto kopalnię „Wiesława“ (około 400 robotników), a ostatecznie została również zamknięta duża kopalnia „Jakób“, na której pracowało zgórą 400 osób. W obecnej chwili wszystkie kopalnie zapowiadają redukcję przeszło 2.400 ludzi. Delegaci zwrócili uwagę, że tego rodzaju niszczenie wielkiego zagłębia węglowego może w przyszłości odbić się fatalnie na interesach państwa.

Po wysłuchaniu delegacji, dyrektor Klott oświadczył, iż nie konkretnego nie może w tej chwili uczynić. Ministerjum Opieki Społecznej ze swej strony uczyni wszystko, by kopalnia „Reden“, w myśl życzeń delegacji, była uruchomiona. W dużej części jest to jednak zależne od Ministerjum Przemysłu i Handlu, z którym ministerjum opieki w tej sprawie będzie konferowało.

Plaga „składek“

Dyrekcje kopalń nie mogą zmuszać robotników do płacenia „składek“

(Kor. wł.)

Niektóre kopalnie w Zagłębiu Dąbrowskim pobierają od robotników rozmaite składki na pewne cele, mimo że robotnicy zarabiają bardzo marnie i niechętnie płacą składki. Manja składek pokutuje zresztą w całym naszym społeczeństwie.

W inspektoracie pracy w Sosnowcu odbyły się dwie konferencje, dokładnie ilustrujące, jakie stosunki panują pod tym względem na niektórych kopalniach.

Otóż kop. „Grodziec“ pobierała od dość dawna składkę na kościół, a poza tym robotnicy płacili pewne sumy na osobną listę, również na kościół. Obecnie robotnicy pracują tylko po kilka dni w tygodniu, każdy wydatek jest dla nich ciężarem. Zwrócili się więc do Sekretariatu C. Z. G. z prośbą o interwencję w tej sprawie.

Na konferencji inspektor pracy oświadczył, że dyrekcja kopalni nie może przymusowo ścigać robotników od robotników. Wobec tego dyrekcja ma wywieścić ogłoszenie, że składki mogą płacić tylko ci robotnicy, którzy wyrażą na to zgodę.

Następnie odbyła się konferencja z dyrekcją kop. „Jowisz“, gdzie znów robotników nakłaniano do ubezpieczenia się na wypadek śmierci. I w tym wypadku inspektor oświadczył, że dyrekcja nie wolno nakłaniać lub

zmuszać robotników do ubezpieczenia się. Poza tym poruszana była sprawa mundurów dla robotników, którym za te mundury odtrącano pewne sumy. Dyrekcja oświadczyła, że mundury nie będą już szły kosztem robotników.

Racjonalna gospodarka miejska

W tym samym czasie, kiedy niektórzy Amerykanie uciekają z Ameryki, szukając w Europie schronienia przed plagą bandytyzmu i porwania dzieci, niektóre miasta amerykańskie mogą służyć wzorem racjonalnej gospodarki i dysponowania unduszami miejskimi.

Oto profesor higieny na uniwersytecie Yale dr. Winstow ogłosił książkę p. t. „Miasto na wzgórzu“, w której opisuje gospodarkę miasta Syrakuzy w stanie New York. Miasto to liczy 200 tysięcy mieszkańców i z osiągniętych rocznie 15 milionów dolarów dochodu, 10 milionów otrzymuje z bezpośrednich podatków.

Najciekawszym jest podział wydatków i stosunek proporcjonalny każdego działu wydatków do globalnej sumy rozchodów.

A więc miasto Syrakuzy wydaje: na wychowanie 38,8% na obsługę długów (zaciągniętych przez dawniejszy zarząd) 18,6% na służbę bezpieczeństwa 17,2% na roboty publiczne 7,9% na opiekę społeczną 6,5% na różne 5,3% na zdrowotność 2,2% na budowlę 1,9% na parki 1,6%

Przeszło dwukrotnie miasto Syrakuzy wydaje na szkolnictwo, niż na policję, słusznie rozumiejąc, że szkoły i biblioteki są ważniejsze, niż więzienia, a im więcej miasto liczy nauczycieli, tem mniej musi wydawać na policję.

Budżet ten warto zestawzić z budżetem wielu miast w Polsce.

Rzeczy ciekawe z Polski i ze świata

WYPADEK ŚPIĄCZKI NA POLESIU

Dep. Służby Zdrowia Min. Opieki Społecznej zanotował wypadek śpiączki na Polesiu.

Jest to choroba u nas rzadka i bardzo niebezpieczna.

ILU JEST W POLSCE NIEWIDOMYCH

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego mamy w Polsce niewidomych 33.000, w tem 60 proc. mężczyzn i 40 proc. kobiet. Niewidomych, a zarazem głuchoniemych jest 13 proc. tej liczby ogólnej.

POŻARY W POLSCE

Według obliczeń w Polsce wybucha rocznie ponad 20.000 pożarów, które przeciętnie niszczą 60.000 budynków, ogólnej wartości 100.000.000 złotych.

ZMĘCZENIE SZOFERÓW — PRZYCZYNA KATASTROF

Narodowa Rada Bezpieczeństwa w Stanach Zjednoczonych i Komitet Badań Lekarskich w Anglii zajmowały się ostatnio sprawą wypadków samochodowych. Przeprowadzone badania wykazały, że wiele wypadków samochodowych powstaje wskutek zasypiania kierowców lub ich przemęczenia, skutkiem czego nie są oni w stanie jechać bezpiecznie. Przyczyną za-

sypania, bywa niekiedy zatrucie tlenkiem węgla, wskutek przedostania się do środka wozu gazów spalinywych.

Zdaniem Narodowej Rady Bezpieczeństwa, każde państwo powinno ustalić czas pracy szoferów, wliczając doń czas postoju i pracy w garażu. Należy także ustalić czas trwania przerwy odpoczynkowych.

DUMNI ZE SWOJEJ I PEWNI SIEBIE

Miejscowość Princeton, w której od dwóch lat nie wydarzyło się żadne przestępstwo, skierowało za pośrednictwem zarządu swej gminy zaproszenie do p. Lindbergha, aby osiedlił się na stałe wraz z rodziną w tem mieście. Gmina Princeton gwarantuje Lindberghowi, jego małżonce i dzieciom całkowite bezpieczeństwo życia i mienia.

ODROTCZENIE EGZEKUCJI HAUPTMANN

W związku z podaniem Hauptmanna o ulaskawienie gubernator stan New Jersey Hoffmann odroczył termin egzekucji Hauptmanna, wyznaczoną na dzień 14 stycznia. Gubernator Hoffmann daży do całkowitego wyświelenia sprawy zabójstwa dziecka Lindbergha.

POWÓDZ WE FRANCJI

Wedle ostatnich wiadomości, sytuacja powodziowa we Francji ulega pewnej poprawie. Największy przybór Loary oczekiwany jest we środę wieczorem, przyczem nie będzie tak wielki jak pierwotnie oczekiwano. Mimo to pewnym jest, że większość fabryk w okolicach Nantes zostanie zatopiona. Wieczorem w poniedziałek ponownie zaczęły padać deszcze. Rodan w pobliżu Avignonu przybiera z szybkością centymetra na godzinę.

(PAT.)

Układ dżentelmeński

Jak donoszą pisma amerykańskie, przeprowadzono w więzieniu stanu Alabam ciekawy eksperyment z więźniami w związku ze świętami Bożego Narodzenia.

Mianowicie 500 więźniów zwolniono na urlop świąteczny do domów pod warunkiem wszakże, że po 8 dniach sami stawią się do więzienia dla dalszego odsiadania wyroku.

Wypuszczeni na święta do swych rodzin więźniowie musieli dać naczelnikowi więzienia słowo, że po upływie 8 dni stawią się.

Ciekawe, jakie wyniki dał ten eksperyment.

AGNIESZKA SMEDLEY Z cyklu „MIGAWKI CHINSKIE“

Żołnierze

Z upoważnienia autorki przełożyła B. Kopelówna

Japońscy milicyjni napadli na Szanghaj. Rannych chińskich obrońców zgromadzono w przeszło czterdziestu szpitalach. Chińskie szkoły i prywatne mieszkania obrócone zostały na prowizoryczne szpitale.

Tutaj długimi rzędami, leżą ranni. O wiele więcej pozostawiono ich leżących na polu bitwy — zmarłych, albo śmiertelnie rannych. W tyle, poza chińskimi liniami, wznoszą się wysoko stosy świeżych, drewnianych trumien. W Szanghaju, obok niektórych szpitali, sterczą dalsze stosy trumien — niektóre puste, niektóre nie. W niektórych leżą sztywne nagie ciała zmarłych — albowiem szkoda marnować ubrania dla trupa o — ile to nie był oficer.

W prywatnej lecznicy pewnego bogatego chińskiego lekarza urządzono pomieszczenie dla rannych. Lekarz ten nazywa się dr. New; jest on krewnym i domowym lekarzem tak zwanej dynastji Sung, — rodziny, która rządzi Nankinem. W szpitalu tym ściśle przestrzegają się granic klasowych. Lekko ranni oficerowie leżą w pokojach sami, pod troskliwą opieką. Ale żołnierze ciężko ranni, niektórzy bez rąk lub nóg, — albo z ranami na głowie, z których powoli wypływa mózg — leżą rzędami, jeden przy drugim. Leżą tu ludzie, przyglądając się, jak towarzysze ich powoli umierają — i słuchając ich nigdy, niekończących się jęków: — Mamo! mamol

Żołnierze zdumieni są, że wogóle zwraca się na nich jakąś uwagę. Są przecież parjasami Chin, nie

mającymi żadnych praw, a jeden tylko obowiązek: umrzeć.

— Psuje się ich tą troskliwością — skarży się jeden z lekarzy.

Na oddziale dla leżących rannych, w jednym z powszechnych szpitali, leżą rzędami żołnierze — chłopcy, robotnicy, kulisi. Patrzą dokoła oszołomionym wzrokiem. Wczoraj byli parjasami, — dzisiaj, na krótką chwilę, nazywa się ich „bohaterami“, a jutro znowu będą parjasami. Tutaj, w jednym rzędzie, leży trzech żołnierzy — dwaj z nich, to jeszcze prawie chłopcy; jeden jest już starszym mężczyzną. Pierwszy to dziewiętnastoletni młodzieniec — osiemnastoletni według cudzoziemskiego obliczenia — o wychudłej, smutnej twarzy; obok niego leży starszy mężczyzna — typowy nieokrzesany, wyga wojskowy, teraz biały od upływu krwi; trzeci to także młody chłopak, mający może dwadzieścia lat, lub trochę więcej, o twardym wyrazie ust i nachmurzonych oczach. Jeden po drugim opowiada swoją historję:

Tak, opowiem pani, jeżeli pani chce. Jestem szeregowcem drugiej klasy w 88 Dywizji. Moją rodziną wioską jest Feng - hsien, ale urodziłem się w Nankinie. Ojciec mój był kulisem przy rykszy w Nankinie przez ćwadzieścia lat. Teraz mam dziewiętnaście lat. Ja także ciągnęłam rykszę przez blisko dziesięć lat. Nie, nie umiem czytać, ani pisać — tylko bogaci ludzie umieją to robić.

Wstąpiłem do wojska przy końcu zeszłego roku. Ojciec mój i ja nie mogliśmy znaleźć pracy. Pracowała tylko matka — jest służącą w domu bogatej rodziny w Nankinie. Przed dwoma laty znakomity cudzoziemiec przyjechał do Nankinu — i rząd nie chciał, aby zobaczył chaty biedaków... Tak, zdaje mi się, że ten człowiek był księciem. Mówi pani: z Danji? Co to jest Danja? Nie znam tego wszystkiego. Rząd posłał pewnej nocy żołnierzy i policjantów i rozwalili

wszystkie chaty biedaków, znajdujące się przy drodze, którą miał przejeżdżać znakomity cudzoziemiec. Zwalili także i naszą chatę.

Nie mieliśmy dokąd iść i nie mieliśmy pieniędzy na wybudowanie nowej chaty. Wówczas ojciec sprzedał moją siostrę jakimś urzędnikowi Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Waicziapu. Za te pieniądze wybudowaliśmy nową chatę i mogliśmy żyć przez jakiś czas. W ubiegłym roku były wielkie powodzie i nikt nie mógł znaleźć pracy. Wielu wieśniaków przyšlo do Nankinu — i było tylu kulisów do ryksz, że nikt nie mógł zarobić na życie. Matka moja miała robotę, a siostra jest niewolnicą w kuchni bogatego urzędnika. Ale ojciec mój i ja nie mogliśmy znaleźć pracy. Ojciec mój starzeje się i nie może biegać szybko. Nikt go nie chce wziąć.

Ojciec mój i ja wstąpiliśmy do armji — do 88 Dywizji. Należymy do Czang - Kaj - szeka.

Gdy Japończycy zaczęli wojnę, część naszej dywizji była w Szanghaju, — przyłączyliśmy się do żołnierzy 19 Armji Drogowej, aby Japończyków odpedzić. Nigdy przedtem nie biłem się w żadnej wojnie. Ojciec mój walczył obok mnie. Gdzie teraz jest? Boję się, że został zabity. Jeżeli tak, ja... proszę przyjąć kiedyindziej, to będę znowu opowiadał. Mój ojciec...

Przyszła pani? Czuję tso — proszę, niech pani siedzi, niech pani siedzi. Płakałem, gdyż zawsze myślałem o swym ojcu. Biliśmy się razem na froncie w Czapei. Omal nie zostałem zabity. W nocy 27-go stycznia nasza formacja przełamała japońską linię obronną i część jej zniszczyła. Rzuciliem już wszystkie bomby, jakie miałem. Zajęliśmy ich pozycje. Po upływie pół godziny wielu z nich wróciło pod osłoną ciężkiego ognia swych wielkich armat. Zażądaliśmy posiłków; większej ilości naboju i bomb, ale nie przystano nam. Co do mnie, rzuciłem przy ataku wszystkie bomby, jakie miałem.

(D. c. n.)

Wiadomości

Sportowe

Przed reformami w piłkarstwie polskim

Rok rocznie, z okazji walnego zgrumadzenia P. Z. P. N., omawia się sprawy dotyczące reorganizacji piłkarstwa. Od czasu istnienia P. Z. P. N. po raz pierwszy, ta najwyższa magistratura piłkarska, mając na oku interes całego piłkarstwa, opracowała projekt wyszkoleniowy. Problem ten omówiliśmy już na naszych łamach. I, my mamy pewne zastrzeżenia, które napewno dadzą się uzgodnić we właściwym miejscu.

Tymczasem, Liga dopatruje się w projektach PZPN zamachu na jej stan posiadania. I, jeszcze nie mamy końcowej formy wniosków P. Z. P. N., a czytamy, w organie, z urzędu broniącego skompromitowanej Ligi, słowa: „spodziewać się należy, że wydział (Ligi) będzie starał się bronić przedewszystkiem interesów Ligowych, które w projekcie P. Z. P. N. zostały w pewnych punktach zagrożone“. Nie o interes całego sportu piłkarskiego chodzi, nie o podniesienie w upadku całego życia piłkarskiego w Polsce, chodzi o wyłączenie obronę interesów Ligi. Czyżby obrona, zapyta każdy zdrowo myślący sportowiec? Dziesięciu klubów? O nich wyłączenie ma myśleć PZPN? Tych 900 innych klubów, rozsianych po całej Polsce nie ma? Czyżby Liga, ta sama Liga, o której dzisiaj oficjalnie się pisze, że... „przypomniała ona kramik na Kercelaku“, ma stanowić centralny punkt zainteresowań P. Z. P. N.-u? Nie podoba się Lidze, względnie pewnym klubom ligowym, że PZPN proponuje zaniechanie szeregu terminów na obozy i zawody treningowe nieoficjalne, jak mecze reprezentacji okręgowych i kombinowanej reprezentacji Polski. Twierdzi ona, iż nie należy „preszasać“ na punkcie meczów okręgowych i, że raczej należałoby sprowadzać silniejsze zespoły zagraniczne dla klubów... ligowych. O to chodzi. Tendencja grubemi sztyftami. Okręgi mogą jak dotychczas, borykać się w największych trudnościach, mogą pod względem sportowym cofać się wstecz, miast pójść naprzód, byleby dziesięć klubów w Polsce, mających monopol na „ekstra klasę“, mogło tuczyć się kosztem kilkuset pozostałych klubów, posiadających te same prawa do życia i rozwoju, co tak zwana „arystokracja“ piłkarska. Słuszny jest więc wniosek Krakowa, domagający się od P. Z. P. N. przyznania na rzecz okręgowych, trzech do czterech terminów w roku niezależnie od dni P. Z. P. N.-u, w których to dniach, okręgi mogłyby korzystać ze wszystkich graczy, a więc także ligowych. Nie wszystkie okręgi stać finansowo na to, by się dzieliły z klubami ligowymi dochodem, gdyż inaczej nie chcą dać graczy do reprezentacji. Ta rzecz winna być zasadniczo uregulowana. Okręg nie powinien w tym wypadku być uzależnionym od dobrej woli, czy łaski klubu ligowego. Również trener okręgowy winien być do dyspozycji okręgu, a jeśli któremś klubowi ligowemu sposób i program jego pracy, nie będzie odpowiadał, może z niego zrezygnować. Grunt, żeby okręg mógł z niego na rzecz wszystkich klubów, także i prowincjonalnych, korzystać. Liga domaga się również zniesienia karencji. Aby można było rychiej i łatwiej ją „splawić“ wysunięto „argument“, że ona stała się rzekomo przyczyną upadku piłkarstwa. To jest absurd. Karencja została uchwalona, a nie narzucona dopiero wówczas, gdy wniosek o wprowadzenie oficjalnego zawodowstwa wypadł. Ogłoszenie panowie jawne zawodowstwo, albo rozwińcie Ligę, a karencja nie będzie potrzebna. Tylko czekać, aż karencja padnie. Zobaczymy co się zacznie dziać. Już dzisiaj szereg klubów „upatrzyło“ sobie graczy. Cena będzie tańsza. Towar łatwiejszy do nabycia. Ofiarą padną kluby A, i B-klasowe, a gdzieś tam także C-klasowe. Powstaną właśnie te „stajnie wysięgowe“, których zdeklarowanym wrogiem jest obecny dyrektor P. U. W. F. gen. Olszyna - Wilczyński. I kto wie czy nie wartoby dopuścić do zniesienia karencji, by się przekonać, jak polskie piłkarstwo stoicy się w przepaść, amoralności i zaniku wartości etycznych, gdy wszelkie hamulce zostaną zwolnione. Może wtedy otworzą się oczy niektórym ludziom, którym ciągle się zdaje, że wygranie meczu, dzięki skaperowanemu graczowi i drogo za to opłatanemu, jest ważniejszem od moralnej strony problemu sportowego. Kwestja sędziowska wypłynęła znowu na powierzchnię. Tym razem szturm przeciwko samodzielnosci tej organizacji, przypuściła Liga. Trzeba było, aby na własnej skórze odczuła ona skutki długoletniego tolerowania anormalnego stanu, panującego w tej instytucji, by zgodnie z naszym poglądem stwierdzić, że można i trzeba zastawić sędziom niezależność sędziowską na boku, a związać ich organizacyjnie z PZPN-em, jako naczelniczą magistraturą całego piłkarstwa w Polsce.

M. Statter.

DZIŚ W OPERZE CARMEN

Marja MAKSAKOWA
primadonna Opery moskiewskiej i leningradzkiej

oraz STANISŁAW DRABIK
pierwszy tenor Opery w Belgardzie

Strajk „polski” Głos ma opinia

(Kor. własna).

(Od dnia 27 grudnia 1935 r. robotnicy, w liczbie 480 ludzi nie opuszczają murów fabryki fajansów Spółki Dzierżawnej firmy St. Mańczaka w Chodzieży, broniąc się przed zamknięciem tej fabryki, albowiem Spółka nie posiada kapitału obrotowego i zagraża jej upadłość. Robotnicy zapowiedzieli ka tegorycznie, że fabryki nie opuścą, póki nie otrzymają zapewnienia od władz nadzorczych, że fabryka zostanie utrzymana i że 480 ludzi będzie miało zapewnioną egzystencję.)

Oto przyczyny strajku okupacyjnego:

Fabryka fajansów w Chodzieży doprowadzona została przez niemiecką, rozrzućną, poprostu rabunkową gospodarkę panów Mańczaków i Spółki do całkowitej ruiny, a pod koniec do upadłości i zamknięcia.

St. Mańczak zbankrutował i poszedł z Chodzieży; pozostawił jednak na miejscu fabrykę. Dłużnicy, którym St. Mańczak pozostał winny poważne kapitały (zabezpieczone hipoteką), wnieśli skargę do sądu o swoje pretensje. Proces się odbył — Mańczak sprawę przegrał, lecz sprawa ta nie została jeszcze dotąd definitywnie załatwiona i spoczywa w dalszym ciągu w rękach Sądu, a właściwie w rękach... p. komornika sądowego w Chodzieży.

Po upływie kilku miesięcy od czasu zamknięcia fabryki fajansów przez St. Mańczaka zrodziła się wśród pewnych osób myśl, w porozumieniu z p. Mańczakiem, że wzięcia Spółki Dzierżawnej. Z tą właśnie koncepcją zwrócono się do p. Marona, burmistrza, jako naj

W fabryce fajansu w Chodzieży Wiadomości z całej Polski

bardziej zainteresowanego sprawą podtrzymania ogniska pracy na bruku chodzieskim. Po długich naradach i rokowaniach doprowadzono wreszcie do konkretnej decyzji.

W dniu 11 sierpnia 1934 r. podpisany został z p. St. Mańczakiem kontrakt dzierżawny i Spółka była gotowa. Władze nadzorcze obiecały pomoc w formie większych pożyczek i t. p. Wprawdzie fabryka w krótkim czasie po zawarciu kontraktu otrzymała 100 tys. zł. pożyczki, lecz suma ta w przeciągu jednego miesiąca rozciąla się na różne inwestycje wewnątrz fabryki, a następnie z tych 100 tys. zł. Spółka musiała pokryć zaległości z tytułu nie opłaconych przez St. Mańczaka podatków do Izby Skarbowej. Również Spółka musiała uregulować po Mańczaku zaległości zarobkowe robotnikom.

Zarząd Spółki, na czele z p. Maronem, burmistrzem miasta, zaczął czynić usilne starania o dalszą pożyczkę, którą na podstawie gwarancji Zarządu miasta Chodzieży uzyskano, w wysokości dalszych 100 tys. zł. Te 100 tys. zł. starczyło Spółce na wegetację do miesiąca grudnia 1935 r. Spółka wiedząc, że bez dalszej pożyczki nie będzie mogła prowadzić tak poważnego przedsiębiorstwa, poczęła robić starania o dalszą pożyczkę, rzucając na szalę gwarancji listy zastawne (hipoteczne) p. St. Mańczaka, które rzekomo są w posiadaniu miasta.

Władza nadzorcza stanęła na stanowisku, że zastaw taki jest tylko zwykłą fikcją gwarancyjną i od powiedziała odmownie.

W końcu okazało się, że władza nadzorcza była przeciwniczką za-

kładania „Spółki Dzierżawnej” firmy St. Mańczaka, a tem więcej — mieszanina z tego Zarządu miasta Chodzieży.

Stanowisko władzy nadzorczej jest może słuszne i usprawiedliwione z punktu prawnego, ale z drugiej strony nie jest słusznym, że władza nadzorcza obojętna jest na to, co należy robić, aby dać możliwość egzystencji 480 ludziom. Tu na tem miejscu stwierdzamy, że sprawa ta nie może być lekceważona przez władzę nadzorczą, lecz trzeba coś poradzić, aby fabrykę tę za wszelką cenę utrzymać!

Dowiedzieliśmy się z strony wiarogodnych czynników, że o kupno tej fabryki w drodze przetargu publicznego ubiega się dwóch wierzycieli, którzy posiadają największe sumy hipoteczne na nieruchomościach fabryki, a pozatem dysponują większą gotówką i mogliby — nie tylko utrzymać fabrykę, ale ją jeszcze w pewnych rozmiarach rozszerzyć. Nie przychodzi jednak do licytacji, t. j. do przetargu publicznego, pomimo, że p. Mańczak proces przegrał, lecz sprawa ta od szeregu miesięcy tkwi w rękach p. komornika sądowego w Chodzieży i nie może dotąd urzecz światła dziennego.

Od komornika sądowego, jak wyznika z tego, uzależniony jest w tej chwili los fabryki fajansów i pozostawanie 480 ludzi bez pracy i chleba.

Centralny Związek robotników przemysłu chemicznego w Rzpłitej Polskiej, na czele z t. Rybczyńskim, sekr. okręg. Związku, czyni starania u władz nadzorczych przy województwie poznańskim, aby wpłynęły na miarodajne czynniki

Wiadomości z całej Polski

STRASZNE SAMOBÓJSTWO.

Teren kolejowy pod Szopienicami był widownią strasznego samobójstwa, które popełniła 31-letnia Rozalia Malikowa z Szopienic. Nieliczni świadkowie zauważyli, w chwili, gdy z Szopienic wyruszył pociąg osobowy do Katowic, jak Malikowa nagle pobiegła na tor kolejowy i rzuciła się pod koła pędzącego pociągu. Obsługa pociągu zszusowała samobójczynię dopiero w ostatniej chwili, wobec czego pociąg nie dało się już zatrzymać.

Pociąg włókł zupełnie zmasakrowane zwłoki Malikowej na przestroni około 280 metrów. Po zatrzymaniu pociągu zwłoki zebrano do płachty i odstawiono do kostnicy szpitala. Jak informują, przyczyną samobójstwa były niesnaski rodzinne.

MASOWE MORDERSTWO POD BIAŁYMSTOKIEM.

We wsi Ruda pow. białostockiego popełnione zostało masowe morderstwo. 24-letni Alojzy Zmiejko posprzeczał się ze swym bratem, 35-letnim Mieczysławem, i w pewnej chwili — w stanie najwyższego podrażnienia — wystrzelił do niego dwukrotnie z rewolweru. Mieczysław, brocząc obficie krwią, padł trupem na miejscu.

Alojzy Zmiejko, który na widok trupa swego brata wpadł w szaleńcze syczące sąsiadów, Albina i Franciszka Winnickich, i zastawczy ich w stodole, celnym strzałem zabił na miejscu 23-letniego Albina Winnickiego, następnie zaś oddał strzał do Franciszka, raniąc go lekko. Nie poprzestając na tych zbro-

sądowe o przyspieszenie procesu licytacyjnego „Dłużnicy c/a Mańczak”.

niach, Zmiejko poszedł do pobliskiej kolonii Ruda i tam ciężko zranił Stanisława Pużana w prawy bok. Zmiejko zbiegł i ukrywał się przed pościgiem policji.

Zabójstwa te wywołały wstrząsające wrażenie w całej okolicy.

OBLĄKANIEC NA GRANICY ŻYCIA I ŚMIERCI.

Mieszkańcy dzielnicy IV-jej w Chorzowie byli dnia 6 b. m. w godzinach rannych świadkami niezwykłego zajścia. Chory umysłowo 25-letni Paweł Rudzki poczęł rzucać się na przechodniów, a następnie pobiegł w kierunku ogródów działkowych i powywracał kilka uli z pszczołami. Rozwścieczone pszczoły dotkliwie Rudzkiego pocięły. Rudzki poczęł uciekać, wpadł do mieszkania Alojzego Kowalka, przy ul. Puławskiego 19, i poczęł demolować mieszkanie. Wyrzucony z mieszkania, usiłował wyskoczyć z okna i piętra, zaczęli się jednak na przewodach wysokiego napięcia. Wezwano straż pożarną, która zdjęła Rudzkiego z przewodów, nałożyła mu kaftan bezpieczeństwa i odwiezła do miejscowego szpitala.

Jak się okazało Rudzki zajęty był, jako robotnik, na kopalni św. Jacka w Chorzowie, gdzie uległ ciężkiemu wypadkowi, który spowodował u niego poważny wstrząs umysłowy.

Strajk głodowy w drukarni

W drukarni „Kresowej” we Lwowie, zamkniętej w grudniu ub. r. przez wydział techniczny magistratu, a następnie odpieczetowanej, wybuchł strajk głodowy pomocników czereskich w liczbie 24 osób.

Kącik radiowy

Twórczość Fryderyka Szopena

Wśród kompozytorów dedykowanych Marji Wodziańskiej, która tak wielką rolę odegrała w uczuciowym życiu Chopina, ważne miejsce zajmują — Mazurki op. 24, skomponowane w roku 1835. W dwa lata później zdawał już sobie Chopin sprawę z bezradziej rości swego stosunku do Marji i pod wpływem smutnych tych myśli, skomponował między innymi pieśń do słów Witwickiego, „Wiosna”.

Czarna Spiewaczka

Genjalna, czarna spiewaczka Marjan Alersen, która w ostatnich latach zbiera laury na estradach całego świata, da się słyszeć w audycji płytowej Polskiego Radja dnia 8.1 o godz. 17.20 w ramach audycji „Płyty dla znawców”. W tej samej audycji nadane zostaną interesujące utwory amerykańskiego kompozytora Berahwina, „Amerykanin w Paryżu” w wykonaniu orkiestry pod dyrekcją kompozytora oraz foxtrot, który odegra wspaniały zespół na dwa fortepiany: Wiener i Doucet.

Świat się śmieje

Rubryka „Świat się śmieje” zawiera stale małe przechadzki po humorystycznej prasie zagranicznej. Tym razem, to jest dnia 8.1 o godz. 18 rozlegają się stuchaczce po wesolych pismach krajowych, aby nie powiedziały: „Cudze chwalicie...”. Jest ich wprawdzie niezmiernie mało, bo wiadomo, że humor w Polsce niema wysokiej ceny, warto jednak posłuchać ile Stanisław Felix zdołał z tego żniwa wynisnąć ziaren szerszego dowcipu.

Reforma pisowni

W dniu 8.1 o godz. 21.15 w szkicu zarytutowanym „Za kulisy reformy ortografii” dr. Tadeusz Boy-Zeleński przedstawił słuchaczom ostatnie stadium rozwoju prac Komisji Ortograficznej, której postępy interesują cały kulturalny świat polski.

Tabela loterii

2-gi dzień ciągnięcia 4 klasy 34 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie

Główne wygrane

Zł. 20.000 — 117785
Zł. 10.000 — 26004 28297 115874
Zł. 5.000 — 24323 78516 93465
148716
Zł. 2.000 — 330 102401 11223
11666 19247 40090 52696 62736
74657 74748 101673 108649 109137
115021 122546 123751 124269 134625
152754 156932 172522 177435 181882
182090 188912
Zł. 1.000 — 4397 16779 27264
35280 35922 37670 39996 40901
48201 50319 51612 53972 54068
64478 71875 86883 85433 91855
94028 98024 102088 106039 118748
119661 124048 127658 135745 139088
140782 153845 156786 171258 183584
186358 192154 192919

Wygrane po 200 zł.

62 124 310 26 49 64 519 36 770 93
894 1093 98 162 66 229 725 2051 85 261
69 314 719 49 79 804 43 947 3143 53
224 95 548 612 79 711 83 855 4022 26
34 44 210 18 73 322 58 245 505 651 77
818 29 506 147 49 79 469 498 705 955
70 99 6026 45 142 256 406 803 7125 365
419 500 655 99 854 73 8111 219 86 346
475 543 76 623 748 973 9173 439 67 526
29 32 93 685 94 796 809 53 944 52
10255 96 404 09 514 606 701 978
11013 283 481 530 35 618 716 841 90
12045 108 262 339 60 516 13081 174
334 625 708 38 820 72 14008 17 34 134
36 89 261 73 87 92 344 51 74 422 564
673 93 790 15004 50 192 272 398 451
60 531 37 657 756 16094 116 313 66 78
400 665 799 809 905 15 59 17065 142
241 640 18045 246 78 464 579 602 716
971 9106 34 63 242 377 589 667 746
68 99 970
20106 17 59 227 34 40 320 350 647
57 78 727 866 923 21008 254 68 519
601 825 79 91 22149 216 66 92 463 646
861 925 23190 213 83 366 406 36 50 71
84 95 743 844 942 59 24138 54 58 428
508 633 639 763 85 822 965 25218 49 333
498 574 759 99 26162 243 455 72 883
58 712 13 67 866 944 27050 107 358 68
491 95 571 721 70 87 929 28057 84 98
187 282 330 88 484 553 90 740 852
29587 706 837 45
30086 168 285 573 713 958 69 31139
45 256 302 88 403 46 509 638 71 744 77
803 934 37 53 32387 412 36 542 701 852
49 83 925 68 33161 249 66 676 915
34285 455 708 62 940 35032 272 307
513 629 836 50 932 38 36007 219 68 344
57 433 94 534 60 822 37050 67 290 352
573 87 710 844 55 64 84 908
38094 110 381 418 69 512 612 709
34 827 99 929 44 39017 44 1813 68
231 66 371 428 88 679 95747 841 921
40105 57 62 311 451 60 67 665 773
856 96 959 41087 108 228 309 70 79
522 527 758 92 42157 61 73 862 10
497 519 92 632 49 747 807 976 43066
125 40 226 59 62 78 83 327 87 407 29
89 717 57 84 858 44231 74 359 409
662 772 45082 249 65 826 54 601 97
738 59 999 46029 31 62 82 712 77
57 608 26 31 605 716 22 71890 912
47048 54 806 427 61 72 507 12 930
48068 78 110 56 311 451 502 47 928
49045 50 372 424 524 55 97 779 912
35 57

96 586 662 80 788 810 36 955 72
122032 231 74 331 519 888 990 123119
481 590 96 600 926 124000 265 67 94
330 41 430 740 953 94 125035 53 117
349 793 855 80 90 965 122036 314 38
68 469 699 785 907 57 127204 357 63
542 702 832 86 964 128140 74 363 475
605 129009 71 96 177 434 777 864 983
130046 396 514 46 94 764 820 93
131015 142 252 364 87 418 35 98 544
658 731 866 932 69 132007 438 60 512
645 825 38 133062 75 137 43 208 37
605 47 67 603 705 806 938 134051 135
58 98 232 384 655 875 94 99 761 94
125914 620 750 837 13601 427 60 75 98
322 422 500 83 89 612 811 48 924 38
137087 154 547 735 837 943 138050 112
53 63 96 204 50 393 555 845 904 13
132967 255 335 43 72 701 4 90 617 77
140091 141 273 335 52 402 36 504
56 712 34 804 9 141087 112 84 345 504
69 630 225 142047 332 421 23 58 93
568 638 715 20 59 852 913 134142 99
289 366 97 505 667 74 718 71 902
142114 31 33 63 518 59 627 51 751
922 55 145204 333 59 414 47 509 31
744 67 74 146056 112 32 77 208 330 68
467 713 15 812 907 20 147052 222 429
568 74 641 801 34 83 148027 112 44
344 65 527 46 844 150313 430 638 852
71 919 151002 264 507 67 888 94 98
152173 250 70 476 592 636 714 71 888
397 153035 38 255 380 416 551 970
154132 260 97 380 409 738 155053 61
242 819 47 960 156057 60 103 26 382
586 608 797 98 800 93 905 99 157083
119 31 362 58 455 90 625 89 866 907
20 68 158353 437 65 71 532 658 907
159464 883 933 55 95 160044 76 183
99 89 656 68 895 998 161088 284 449
556 60 162373 81 439 614 15 64 795
162 163019 104 251 367 432 77 531 57
658 766 881 83 919 43 164103 218 77
440 87 566 877
165907 464 607 67 166070 193 236
56 364 167177 371 89 418 682 746
804 902 27 53 168017 19 185 334 522
681 169290 849 906 84 170081 89 606
88 865 79 952 58 98 171075 154 58
246 95 308 45 478 86 531 69 871 876
987 62 77 172024 109 254 92 391 410
18 544 52 88 898 788 836 73 178028
95 111 304 401 3 538 68 703 11 174053
110 59 208 90 334 439 500 21 00
63 751 68 808 909 49 89 175004 540
45 647 741 53 809 14 47 53 94 97 919
27 176089 154 87 34898 487 544 618
742 65 81 989 177098 252 56 89 84
482 571 806 29 996 178972 441 520
688 90 726 34 39 834 943 45 179029
207 877 401 21 661 728 35 995
180158 88 265 479 38 609 49 181061
538 617 38 182064 107 419 728 73
88 894 951 189250 60 468 700 801 955
93 96 184118 41 241 3838 89 485 628
81 725 76 914 96 185672 754 816 56
186029 77 346 80 455 536 844 70
187820 52 76 82 471 584 791 887 90
925 188059 112 74 89 428 94 807 29
74 943 189188 253 346 96 422 95 602
79 91 722 79
190017 35 97 356 476 786 92 906 43
191049 50 177 300 21 70 486 638 45
56 718 847 982 92 192837 442 526 612
407 193084 118 19 305 57 63 79 523
617 66 880 190195 429 602 17 50 716
880 948 6

III ciągnięcie

Wygrane po 200 zł.

490 601 777 78 847 1434 500 82 624
845 978 2329 892 95 3567 885 1 58
4090 101 814 771 5084 139 444 948

58 6281 716 32 7119 290 746 8144 225
91 98 304 590 618 736 885 929 9827
491 540 738 888 924 10000 292 787
856 96 910 11076 158 818 598 619 388
47 12071 130 218 581 53 97 698 844
13159 84 368 697 14121 32 71 318 581
863 15041 96 259 339 680 761 811 62
16404 97 677 17089 154 266 627 8035
94 197 375 618 19400 65 584 53 63 98
668 20160 205 36 471 589 911 473
6 371 489 605 22128 211 345 530
652 880 85 28159 489 558 768 876 92
24123 723 91 982 26039 42 71 81 280
393 587 780 852 27258 682 86 718 805
84026 264 749 74 29105 390 472 605
878 79 979 30290 380 421 702 14 18
31004 419 751 827 77 948 82053 236
524 724 30002 40 619 28 48 908 78
34026 129 868 426 526 666 809 50 910
12 35080 178 692 782 945 80043 174
283 863 746 908 89 37074 291 440 524
725 842 63 984 38060 499 880 39061
284 528 754 810 988
40004 170 206 45 63 396 419 628
992 41167 69 208 8 72 541 618 722
42118 277 300 37 673 805 70 918 49
71 44076 84 145 67 248 490 809 877
996 45163 248 62 394 512 30 869 877
71 46287 875 89 838 47 911 47218
48188 312 420 49 76 545 636 70 721
928 36 49124 267 572 649 872 940 63
50259 409 663 51175 327 567 627
52070 192 212 27 74 317 579 801
53331 543 888 54122 860 406 504 47
887 55013 319 726 820 943 59083 448
634 679 57527 90 377 708 5812 418
502 85 711 811 912 59111 253 542 688
755 924 60054 184 95 310 477 322 30
96 828 85 908 61036 98 224 372 537
1 82023 588 749 874 910 78 83
62803 621 775 64069 280 94 383 580
775 844 982 65032 77 122 269 498 16
34 821 35 66021 227 466 511 40 609
958 67075 145 84 723 987 68121 42
488 511 68 828 961 66 60078 117 839
41 558 618 913 70294 74 927 84 71174
548 72089 436 581 85 628 781 78075
522 74059 340 651 75219 486 44 97
653 808 982.
76054 75 210 342 389 647 817 930
77157 475 557 712 35 78293 79086 212
317 82 406 59 576 714 37 80060 61 287
399 453 999 81027 94 164 259 394
82081 604 41 731 946 83000 45 83
521 34 673 747 895 940 84175 230 355
64 73 96 534 7373 843 901 83008 213
66 86077 96 184 452 78 97 723 807
87213 399 401 505 637 85 897 954
88373 838 988 89068 758 813 41 90041
988 546 95 622 714 94 10204 109 73
81 263 73 92266 992 93199 476 573 751
866 984 94252 361 472 81 859 919
95068 263 334 805 87

Akcja Rady Zawodowej o krótszy czas pracy i wyższe płace

W piątek, dnia 3 stycznia r. b. odbyła się Konferencja Zarządów Związków Zawodowych zrzeszonych w Radzie Zawodowej m. st. Warszawy. Głównym tematem obrad była kwestja SKROCENIA CZASU PRACY DO 6 GODZIN DZIENNIE, celem zatrudnienia wielkich rzesz bezrobotnych; SPRAWA ŻĄDAN PODWYŻEK PŁAC, oraz zwolnienia zebrań zawodowych dla omawiania akcji na wspomniane tematy.

Po obszernej dyskusji, dotyczącej katastrofalnego położenia klasy robotniczej, uchwalono zwołanie przez wszystkie Związki Warszawskie Ogólnych Zebrań swoich zawodów i omówienie potrzeby przygotowania się do akcji we wszystkich związkach.

Zebrań mają być zwołane przez wszystkie Związki w dniu 12 stycznia, a po skończonych zebrań wszyscy uczestnicy tychże mają przybyć na wspólny wiec do podwórza przy ul. Wareckiej 7.

Wiec na Wareckiej odbędzie się o godzinie 1-ej w południe dnia 12 stycznia punktualnie.

Nieżydziowa inowacja

Pracownicy handlowi, w szczególności branży winno-kolonjalnej, należą do najbardziej wyzyskiwanych wśród pracowników najemnych. Na uwagę zasługuje przede wszystkim brak ścisłej regulacji czasu pracy w praktyce...

W gruncie rzeczy czas pracy odpowiada czasowi handlu, a więc zaczyna się skoro świt i trwa do czasu zamknięcia sklepu. Jak nas informują ze sfer związkowych — przerwa obiadowa w większości wypadków stała się fikcją i 10 — 12-godzinny dzień pracy stał się raczej zasadą niż wyjątkiem. Pracownik bowiem po zamknięciu sklepu musi jeszcze w nim często pozostać, robiąc porządki, urządzając wystawę i t. p.

Ostatnio wydano upoważnienie do przedłużenia terminu otwarcia sklepów przed niedziela na 2 godziny. W prasie pojawił się wywiad jednego z wybitnych przedstawicieli branży winno-kolonjalnej, chwaliący te zarządzenia. Pragnąc zorientować się, jakie stanowisko zajmują pracownicy, zwróciliśmy się do przewodniczącego sekcji winno-kolonjalnej Związku Prac. Handl. (Sienna 16), p. Webera, zapytaniem, jakie jest stanowisko pracowników wobec przedłużenia czasu otwarcia sklepów.

— Bezwzględnie negatywne — odpowiada p. Weber. — Pracownicy zadokumentowali to na tłumnym wiecu protestacyjnym w grudniu r. ub. Czas pracy i tak wyzyskiwanych pracowników uległ przedłużeniu o 2 godz. na tydzień. Należy podkreślić, że wolne dwie godziny w tygodniu — wzamian za przedłużenie czasu otwarcia sklepów — przysługiwać będą tylko wyjątkowo, a naogół — uwzględniając panującą w branży zupełnie dowolność przedłużania czasu pracy podczas handlu, niezawodnie krok ten odbije się na pracownikach.

Następnie dowiadujemy się, że przewidywania pracowników okazały się całkowicie słuszne. Na przedłużeniu czasu handlu skorzystał kupcy, zyskując nie tylko dwie godziny handlu, ale i dwie godziny bezpłatnej pracy. W tych warunkach stwierdzić należy, że przedłużenie godzin handlu było błędem i jako krzywdzące znaczny za step pracowników nie powinno być utrzymane.

Najubożsi rzemieślnicy pozbawieni ochrony lokatorów

Na mocy dekretu Prez. Rzplitej zostały wyjęte z pod działania ustawy o ochronie lokatorów, wszystkie lokale, zajmowane przez przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, bez względu na fakt posiadania świadectwa, z wyjątkiem przedsiębiorstw VII i VIII kategorii przemysłowej lub IV handlowej, które nadal z ochrony korzystają.

Wskutek panującego w r. 1935 kryzysu, szereg rzemieślników, pracujących bez wszelkiej pomocy, nie zaopatrzył się w świadectwa przemysłowe. Obecnie, jak to wynika z brzmienia ustawy, są oni pozbawieni ochrony, jako lokatorzy, bowiem nie mogą wykazać się posiadaniem świadectwa przemysłowego.

Dodatkowe komisje poborowe

W styczniu odbędą się następujące dodatkowe komisje poborowe: dla poborowych zamieszkałych w obrębie: 15, 16, 17, 17, 24 i 25 komisariatów P. P., podlegających P. K. U. Nr. 3 — 10 stycznia i dla zamieszkałych w obrębie 5, 6, 7, 8, 10, 19 i 22 komisariatów P. P., podlegających P. K. U. Nr. 4 — 24 b. m.

Na komisje te winni stawić się wszyscy ci poborowi, którzy dotąd obowiązku tego nie dopełnili, a obecnie otrzymali wezwania z Komisariatu Rządu.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie wieczorem „Trójka hultajska” M. Hemara ze Stefanem Jaraczem.

TEATR WIELKI — OPERA: Dziś we środe, odbędzie się w Operze „Car men” gościnny występ znakomitej primadonny Opery moskiewskiej Marii Maksakowej.

We czwartek świetna opera komiczna Jana Straussa „Baron Cygański”.

TEATR NARODOWY: Dziś wiecz. „Fryderyk Wielki” Nowaczyńskiego z Solskim, Brydzińskim, Leszczyńskim i innymi.

TEATR POLSKI: Dziś o 8 wiecz. „Stare wino”.

TEATR LETNI: Dziś komedia „Co dziennie o 5-ej”.

TEATR NOWY: Dziś wiecz. „Był sobie wiezień”.

TEATR MAŁY: Dziś i codziennie sztuka Shawa „Żołnierz i bohater”.

TEATR KAMERALNY (Senatorowska 29): O godz. 8.00 „Sąsiadka”.

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18) gra co wieczór „Trąfkie pani generałowej” Bus-Feketego z Malicką i Bendą na czele. W sobotę 11-go i w

niedziele 12-go b. m. o 4-ej popołudniu (ceny niższe) na liczne żądanie publiczności piękna sztuka Nicodemitego „Cień” z Marią Malicką na czele.

CYRULIK WARSZAWSKI: Codziennie program świąteczny „Wiecz na ondulacja”, z gościnnym występem Chóru Dana. Udział biorą: Ziemińska, Żelichowska, Andrzejewska, Grossówna, Lubiczówna, Terne, Gierasziński, Jarossy, Olsza i in. Dzisiaj dwa przedstawienia o 7.15 i 9.45.

WIELKA REWJA (Karowa 18): Dziś „Widowisko Nr. 1” pod kier. art. Hanki Ordonówny z udziałem: Fertnera, Syma i in. Dziś 2 przedstawienia o g. 7.15 i 9.45.

STOLECZNY TEATR POWSZECHNY: Codziennie o godz. 7 przy ul. Młynarskiej „Pastorałka”.

TEATR KOSYŃSKI (Nowy Świat 19) w piątki, soboty i niedziele o g. 8-ej „Chirurg” Korniejczuka.

CYRK STANIEWSKICH: Dziś i codziennie o 18.15 w gwiazda Abisynji Koringa na czele noworocznego programu. We wtorki, środy, soboty i niedziele o 4.30 pp. i 18.15 w.

Sprawa o nadużycia w Zakładzie Oczyszczania Miasta

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Warszawie rozpoczął się proces o nadużycia, fałszerstwa, nadużycie władzy i t. p. przestępstwa, zarzucane b. dyrektorowi Zakładu Oczyszczania Miasta, p. Biłowskiemu.

P. Biłowski, zatrudniony w służbie miejskiej od 1919 r., był dyrektorem Z. O. M. od jego utworzenia, w r. 1927.

Według aktu oskarżenia p. Biłowski dopuścił się nadużyć, mimo wysokiego uposażenia 2.500 zł. miesięcznie, a pozatem 500 zł. miesięcznie jako wynagrodzenie za administrację szaleństw miejskich. Pozatem pobierał gratyfikacje, dodatki i t. p.

Akt oskarżenia zarzuca Biłowskiemu, że nie dopuszczał do kontroli swej gospodarki, obchodząc przepisy o publicznych przetargach i dawał zamówienia firmom, które dawały mu łapówki, że sporządzał fałszywe rachunki zysków i strat gospodarki Z. O. M. Jako przykład gospodarki p. Biłowskiego przytacza się fakt

wyśrubowania wydatków na uprzątnięcie śniegu z 147 tys. na 753 tys. zł. przez podanie większej liczby dniówek zatrudnionych bezrobotnych. Ponadto dyr. Z. O. M. miał dopuścić się licznych nadużyć przy dostawach części samochodowych, paszy dla koni. Akt osk. podaje również zawarowanie sobie przez Biłowskiego stanowiska w prywatnym koncernie oczyszczania miasta, gdyby firma ta otrzymała koncesję na wywóz i spalanie śmieci.

Swego czasu duże wrażenie wywołała sprawa używania przez Biłowskiego auta miejskiego do wybieżek, przyczem auto pod Płockiem zostało rozbita.

Biłowski od 15 miesięcy przebywa w więzieniu. Do winy się nie przyznaje, twierdząc, że łapówek nie brał przy przyjmowaniu ofert od rozmaitych firm, porozumiewał się z władzami miejskimi, a za fałszowanie bilansów nie odpowiada, bo na buchalterii się nie zna.

Zbrojny napad bandytów na kantor loterii

Zuchwałego napadu bandyckiego dokonano na Pradze przy ul. Targowej 46. W chwili, gdy w kantorze wymiany i kolektury Loterii Państwowej Juljana Langera znajdowała się tylko kasjerka, Celina Ostrogórska, przyszło 3-ch bandytów. Jeden stanął przy drzwiach, dwaj pozostali zaś obezwładnili kasjerkę. Następnie bandyci zrabowali worek, zawierający około 20.000 zł. gotówką. Z łupem tym wyszli ze sklepu. Rabunek trwał 3—4 minuty.

Ostrogórska zdołała rozerwać kępnię ją łańcuch i wszczęła alarm. Bandyci, korzystając z dużego ruchu ulicznego, rozbiegli się w różne strony. Dwuch podobno umknęło w stronę ul. Kępczej, trzeci zaś — Żąbkowskiej.

Zaznaczyć należy, iż przed dwoma laty, po raz pierwszy dokonano napadu na wspomnianą kolekturę i wówczas była sama w sklepie Ostrogórska. Bandyci zrabowali wtedy kilka tysięcy złotych.

Tragedje życiowe

Zofia Zielińska, lat 26, przy rodzicach (Płocka 32), w zamiarze samobójczym, zadała sobie nożem ranę kłutą lewego sutka.

Jadwiha Kosorzewówna, lat 17, bez zajęcia (Dzika 7), otruła się

Pożary

W grudniu r. z. warszawska straż ogniowa wyjechała do pożarów ogółem 66 razy, z czego fałszywie alarmowana była jeden raz. Pożarów t. zw. dachowych było 4, pokojowych i piwnicznych 24, sufitowych 6, kominowych 13. Najczęstszą przyczyną pożarów była wadliwa konstrukcja kominów (28) oraz nieostrożność (17). Budynków mieszkalnych paliło się 55, przemysłowych 5. Pożarów dużych było 4, małych 58.

STAN POGODY W G. PIM

Przew. przebieg pogody do południa dnia jutrzejszego: Naogół chmurno z rozpozodzeniami i na wschodzie miejscami opady.

Noć lekki mróz, w ciągu dnia temperatura w pobliżu 0 st. słabe wiatry południowo-wschodnie.

Nowy film polski

Z chwilą zawarcia pokoju, kończącego Wielką Wojnę, nie dla wszystkich jej uczestników nastąpił kres walk i trudów. Na dalekim Sybirze napróżno czekali na zbawienie tysiące Polaków, jeńców z armii austriackiej i niemieckiej, odciętych od swych domów i rodzin, niepewnych jutra. Ale na pierwszą wiadomość, że na gruzach trzech zaborów powstaje wolna Ojczyzna, więźniowie polscy porwali się do czynu. Powstała polska formacja wojskowa — V-ta dywizja syberyjska. Z najdalszych krańców Sybiru, poprzez śniegi i mrozy, walcząc na każdym kroku z bolszewikami, dażąc do zbornego punktu ludzkiego, zaparli się w jeden, jedyny cel — w Polskę.

Na tle tych wędrowek rozgrywa się bohatera epopeja, która posłużyła za punkt wyjścia wytwórni „Urania-Film” przy tworzeniu filmu: „5-ta dywizja” (tytuł tymczasowy). (X).

Nasza rubryka

MŁODA, ZNAJĄCA GOSPODARSTWO DOMOWE, posiada 3-letnie świadectwo, oraz dobre referencje, przyjmie pracę domową u dwóch pań lub panów. Wiadomość w Redakcji „Robotnika” dla Irki.

Krwawa walka z sublokatorami

W mieszkaniu Abrama Rozen-sztajna, zecera (Nowiniarska 14) zajęli pokój przed dwoma miesiącami sublokatorzy: bracia Icek-Chaim Kac vel Goldszajn, oraz Mordka — trykocjarze.

Ponieważ — jak twierdzi Rozen-sztajn — sublokatorzy zalegli w opłacie komornego, właściciel mieszkania zaczął dopominać się o na-

leżność i zabronił palić światła. Wynikła na tym tle awantura. Rozen-sztajn wykręcił żarówkę oraz uszkodził piec kuchenny i maszynę trykociarską, a sublokatorzy powalili go na podłogę i zaczęli bić fajerkami i imbrykiem. Rozen-sztajn ze swej strony poranił sublokatorów fajerkami. Żona Rozen-sztajna wyrzuciła drzwi siekierą, uwalniając męża. Policjant zajął zlikwidował. Wszyscy uczestnicy bójki zgłosili się następnie do ambulatorjum Pogotowia.

Atak szału

Do mieszkania dr. Teofila Simchowicza (Złota 27) przyszedł z żoną, Abram Bukiet, cierpiący na rozstrój nerwowy. W czasie oczekiwania na wizytę lekarską, dostał ataku szału i wybił szybę w bibliotece. Przerazona żona, przy pomocy służby, wyprowadziła chorego z mieszkania lekarza. W drodze Bukiet wybił jeszcze 2 szyby: w drzwiach sieni frontowej i w bramie, raniąc się w prawą dłoń. Policjant obezwładnił furjata, przewożąc go na opatrunek na stację Pogotowia.

Śmiertelny

upadek ze schodów

Przy ul. Chmielnej 128 mieszkający w tym domu 52-l. Aleksander Cwierzyński, pracownik kolejowy, spadł ze schodów na III piętrze. Lokatorzy pospieszyli mu na ratunek i przenieśli do mieszkania, gdzie przed przybyciem lekarza Pogotowia zmarł. Zwłoki przewieziono do prosektorjum.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Dziewczę z Budapesztu” z Martą Eggert.
APOLLO: „Marja Baszkirczew”.
ATLANTIC: „Nasze słońceczko”.
AMOR: Marzące usta i Rzymskie skandale.

ANTINEA: Tropiciel przemysłków. My pierwsza brygada.
AKRON: „Chłopcy z placu broni” i „Sprzedany głos”.

AS: „Szaleńcy i rewja”.
BALTYK: „Melodia wielkiego miasta”.
COLOSSEUM: „Chińskie morza” i rewja.

COLOSSEUM MALE: „Wojna w królestwie walca”.
CORSO: „Czar młodości” i rewja.
CAPITOL: „Jasnie pan szofer”.

CAPITOL p. 4
BODO
BENITA
FERTNER

JAŚNIE PAN SZOFER

CASINO: „Burza nad światem”.

CASINO pocz. 4 g.
wielkie wstrząsające widowisko filmowe

BURZA NAD ŚWIATEM

Fox-Film.
W NIEDZIELĘ PORANKI o 12-ej

CZARY: „Pościg za cieniem” i „Kryjówka szczęścia”.
ELITE: „Dwie Joasie” i nadprogram.
EUROPA: „4½ Muszkieterów”.

FILHARMONJA: „W walce z Caratem” (Milości Maksyma).
FLORIDA: „Ahaswer” (z Konradem Veidtem) i „Wonder-bar”.

FORUM: „Wyprawy krzyżowe” i „Na skrzydłach fantazji”.
FAMA: „Don-Juan” z Douglasem Fairbanksem.

HELJOS: „Dzień wielkiej przygody”.
HOLLYWOOD: „Dziewczę z obłoków” i rewja „Z całego serca”.
KOMETA: „Walcę o życie” i rewja.

Kino-TEATR KOMETA
ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51.

Wszyscy, którzy po „Jestem Zbiegiem” czekają na film z Pauliem Muni — nareszcie się doczekali! Wielki dramat o ogólnoludzkiej treści.

p.t. „Walcę o życie”
REWJA

Kronika organizacyjna

KOŁO im. L. WARYŃSKIEGO.
W czwartek o godz. 8-ej ogólnie zebranie członków i sympatyków z referatem na temat: „Sytuacja we Francji”.

Piątek, godz. 7 (punktualnie) próba Sekcji Imprez Koła Śródmieście i Praga (Warecka 7).

CZERWONE HARCERSTWO TUR.
Zebranie Rady Hufca odbędzie się w czwartek 9 stycznia o godz. 7 w obecność członków konieczna.

ODCZYTY W STOW. B. WIĘZIÓW POLITYCZNYCH (Bielajska 9).
Następny odczyt z cyklu „Świat i ludzie” wygłosi w czwartek 9 b. m. o godz. 6 wiecz. tow. prof. Wł. Gumplowicz na temat: „Anglia”.

KOŁO SENJORÓW Z. N. M. S.
Zebranie Koła dzisiaj o godz. 8-ej (Czerwone Krzyża 20), z referatem tow. Jankowskiego na temat: „O Sowietach bez oszczerstw”.

majestic

Początek 6, 8, 10 w.
Film otwierający nową erę w dziejach kina!

SENSACJA NA WESOŁO!
Cate miasta o tem mówią

MEWA: „Noce wiedeńskie” i „Tarzan Nieustraszony”.
MASKA: „Taniec miłości” i „Mężczyźni w niebezpiecznym wieku”.
METRO: „Veronika” i „Śladami Indjan”.

MIĘSKIE: „Indyjscy piechurzy”.

KINO MIEJSKIE INDYJSCY PIECHURZY (Flip i Flap)

Dozwolony

MUCHA: „Malowana zastawa” i „Milioner nimowoli”.
NOWA TOMBOLA: „Droga bez powrotu” i „Rewolucja śmiechu”.
OKO PRASKIE: „Niedokończona symfonia” i „Pechowcy”.

PAN: „Manewry miłosne”.

W Kinie PAN

Rewelacyjny polski romans muzyczny
MANEWRY MIŁOSNE

Reż. J. NOWINA-PRZYBYLSKI i KONRAD TOM.
W rol. gł.: Mankiewiczówna, Halama, Ziemińska, Zabczyński, Sielanski.

Humor, Młodość, Radość, Piosenka
Przeprzech wystawy. Wspaniała gra!

PETIT TRIANON: „Julika” i „Mały pułkownik” z Shirley Temple.
POPULARNY: „Bengali” i rewja.
PROMIEN: „Bez nazwiska” i „Człowiek o stu maskach”.

PRAGA: „Kapryśna Marietta”.
RAJ: „Tarzan nieustraszony” i „Królowa Kler”.
RIALTO: „Będziesz znowu moją”.

RIVIERA: „Jakiej miłości pragniesz” i „Zagadnienia seksualne”.
ROXY: „Żona za 1000 rubli”.
SFINKS: „Wesoła rozwódka” i rewja.

SOKÓL: „Frasquita” i „Kłopoty telefonistki”.
STYLOWY: „Kochaj tylko mnie”.
ŚWIATOWY: „Petter Ibbetson”.
ŚWIAT: „Rozemiane oczy”.
TON: „Wacusi”.
UCIECHA: „Rapsodia Bałtyku”.